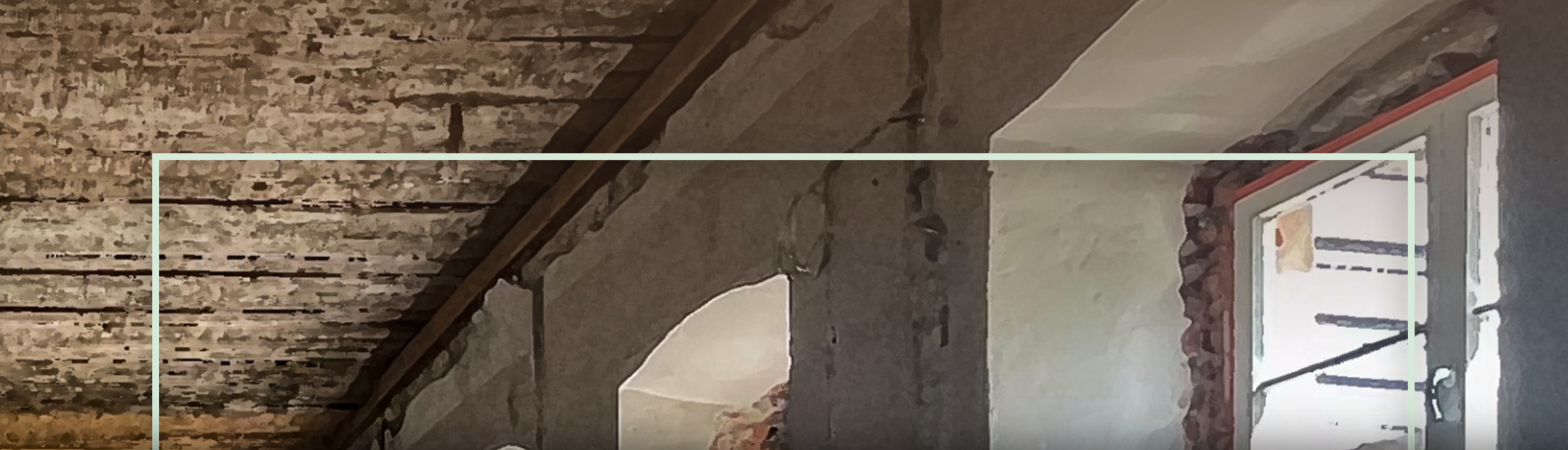

II Międzynarodowy Przegląd Sztuki
Od gór Po morze
II International Art Review

Od gór Po morze

II Międzynarodowy Przegląd Sztuki

Muzeum Ziemi Pomorskiej
Pałac Siemczyno 2024

WICEMARZAŁEK
WOJEWÓDZTWA
ZACHODNIOPOMORSKIEGO

Sztuka jest nieśmiertelnym odbiciem duszy artysty. Jest procesem tworzenia i gotowym dziełem, ale także tym, co pozostaje dla kolejnych pokoleń. Dlatego z wielką przyjemnością prezentuję Państwu publikację, która zawiera niezwykle dzieła, jakie mieliśmy okazję podziwiać podczas II Międzynarodowego Przeglądu Sztuki „Od gór Po morze 2024” w przestrzeniach Pałacu Siemczyno.

Swoją różnorodność artystyczną zaprezentowało ponad stu twórców z różnych części Europy. Można było podziwiać m.in. malarstwo, fotografie, kolaż, rzeźbę czy rysunek. To blisko trzysta prac stworzonych przez profesjonalnych artystów i amatorów.

Stowarzyszenie „Stacja Kultura” od wielu lat pełni rolę ambasadora sztuki współczesnej w regionie i kraju, ale także za granicą. Jego dorobek to nie tylko powstałe w trakcie plenerów prace plastyczne, często w oryginalnych i unikatowych technikach, ale to przede wszystkim kształtowanie świadomości człowieka. Dzięki takim projektom możemy zaprzyjaźnić się ze sztuką wzbogacając swoją wrażliwość na piękno.

Jestem przekonana, że niniejsza publikacja przywoła niezwykle artystyczne doznania, których Państwo doświadczyli podczas wydarzenia, a tych, którzy po raz pierwszy zetkną się z tymi dziełami zachęci do uczestnictwa w kolejnych edycjach przeglądu.

Anna Bańkowska

Wicemarszałkini
Województwa Zachodniopomorskiego

PATRONAT HONOROWY
WICEMARSZAŁKINI WOJEWÓDZTWA
ZACHODNIOPOMORSKIEGO
ANNY BAŃKOWSKIEJ

**DOLNY
ŚLĄSK**

PATRONAT HONOROWY
MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA
DOLNOŚLĄSKIEGO
PAWŁA GANCARZA

WIELKOPOLSKA

PATRONAT HONOROWY
MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO
MARKA WOŹNIAKA

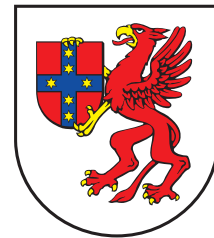
P
A
T
R
O
N
A
T

M
E
D
I
A
L
N
Y

Województwo
Zachodniopomorskie

Starostwo Powiatowe
w Szczecinku

K O A L I C J A N C I

P A Ń S T W A U C Z E S T N I C Z Ą C E

Francja

Grecja

Irlandia

Macedonia
Północna

Niemcy

Polska

Ukraina

**„W jakiejś dyskretnej formie sztuka świat poprawia,
bo jest jednak dodawaniem jakiegoś dobra w świecie”.**

Jarosław Modzelewski

18 maja 2024 roku w pałacu Siemczyno, uroczystym wernisażem blisko 300 dzieł 124 artystów z Polski, Francji, Grecji, Irlandii, Macedonii, Niemiec i Ukrainy, rozpoczął się II Międzynarodowy Przegląd Sztuki „Od gór Po morze 2024”. Miałam przyjemność być kuratorką wystawy i pracować z grupą wspaniałych ludzi ze Stowarzyszenia „Stacja Kultura” Borne Sulinowo, organizatora ważnego projektu kulturalnego na rzecz artystów i lokalnej społeczności. Pałac Siemczyno znajduje się na Pojezierzu Drawskim, w sercu Zachodniopomorskiego, gdzie naturalne piękno przyrody współgra z historią i teraźniejszością, z kulturą przodków i sztuką współczesną. Trzyście pałacowych pokojów, łącznie z salą balową, zmieniły się w przestrzeń ekspozycyjną dla dzieł sztuki współczesnej, zrealizowanych różnymi technikami (malarstwo, grafika artystyczna i komputerowa, akwarela, rysunek, fotografia, techniki mieszane i własne, kolaż, tkanina artystyczna, mozaika, rzeźba w drewnie i ceramika).

Przegląd ma formułę otwartą. Oznacza to odrzucenie zasad konkursu i w konsekwencji współzawodnictwa artystów. Wyjątkowość tego projektu oparta jest na trzech zasadach, które najlepiej ilustruje hasło Rewolucji Francuskiej z 1793 roku: *liberté, égalité, fraternité* (pol. wolność, równość, braterstwo).

Regulamin zagwarantował artystom:

- wolność wypowiedzi artystycznej co do tematu i techniki tworzenia,
- równość wszystkich artystów, niezależnie od tego czy są profesjonalistami i mają tytuły naukowe, czy też są pasjonatami amatorami, którzy tworzą w zaciszu prywatnej przestrzeni,
- braterstwo, które wyraża się szacunkiem dla twórczości każdego artysty w świecie prawdziwych twórców.

Tego rodzaju założenie oznacza w konsekwencji niestandardowe zadania i działania dla osoby zajmującej się organizacją wystaw. W tym przypadku, kurator nie dokonuje wyboru dzieł do zbudowanej wcześniej koncepcji, intelektualnego przesłania, za którego realizację jest odpowiedzialny. W zamian otrzymuje gotowy materiał w postaci prac artystów oraz oryginalną przestrzeń wystawienniczą. Te dwa aspekty stały się intrygującym punktem wyjścia do pracy. Analiza blisko 300 obiektów wykonanych różnymi technikami przez artystów profesjonalnych, a także amatorów, umożliwiła wyodrębnienie pewnych wspólnych wątków tematycznych i formalnych, będących punktem wyjścia do stworzenia scenariusza wystawy, w którym również należało uwzględnić techniczne aspekty prezentacji dzieł, choćby takich jak: nietypowa przestrzeń ekspozycyjna i różna wielkość pomieszczeń, brak oświetlenia i konieczność operowania światłem naturalnym, kontekst obiektów nieartystycznych i różnego rodzaju niedogodności związane z technicznym stanem budynku. Aranżacja dzieł sztuki współczesnej w przestrzeniach naznaczonych historycznymi zawirowaniami już przez sam kontrast wizualny, zetknięcia się materialnej przeszłości z nowoczesnym przekazem artystycznym, jest ciekawym i nietypowym doświadczeniem dla oglądającego i może też wpływać na sposób odbioru i interpretacji dzieła sztuki.

Globalna pandemia zmieniła człowieka i znany nam świat. Żyjemy nieustannie w tyglu gwałtownych przemian społecznych, ekonomicznych, politycznych. Na własnej skórze doświadczamy wielobiegowości świata i wielu kryzysów. Jakby tego było mało, ponosimy konsekwencje zachodzących pro-

cesów będących wynikiem katastrofy klimatycznej. Jak to wpływa na naszą kondycję psychofizyczną? Czy świat, który stworzyliśmy nadal ma rację bytu? Czy usankcjonowane tradycją systemy, schematy, strategie działania są nadal skuteczne właściwe w rozwiązywaniu nabrzmiałych problemów?

We współczesnym świecie to przede wszystkim sztuka nowoczesna podejmuje odważne próby zobrazowania rzeczywistości psychologicznej ukrytej pod powierzchnią tego, co widzimy, czujemy i doświadczamy. Odkrywanie i tworzenie wiedzy oraz dzielenie się nią z odbiorcą to podstawowa cecha współczesnej sztuki. Dzięki kreatywności, wyobraźni i odwadze, artyści eksplorują przestrzenie skrywane i osobliwe, tematy trudne i kłopotliwe, ujawniają lęki, pragnienia i tęsknoty, stawiają pytania, ostrzegają, prowokują i proponują rozwiązania. Nowoczesny artysta to komentator rzeczywistości, którego nie dotyczą już żadne ograniczenia estetyczne ani techniczne w wypowiedzi artystycznej. Jaka powstała opowieść o człowieku i świecie współczesnym? Jaką narrację stworzył zbiór prac artystów, którzy wyrazili chęć prezentacji fragmentu swojej twórczości?

Sztuka w szczelinie czasu. Czy zdążymy zbudować nasz świat na nowo?

Tworząc wystawę, zbudowaną z propozycji samych artystów, można odnieść wrażenie, że obecnie palącą potrzebą jest odnalezienie równowagi wewnętrznej, by poradzić sobie z tym, czego wszyscy nieustannie doświadczamy. Wymaga to jednak od nas – czy nam się podoba, czy nie – przeprowadzenia zmian w sposobie pojmowania i myślenia o świecie, miejscu i roli człowieka, a przede wszystkim stworzenia nowych pomysłów na takie działania, które umożliwią nam i przyszłym pokoleniom nie tylko godziwe życie, ale wręcz przetrwanie. Nie wystarczą już puste deklaracje polityków i ludzi biznesu. Znajdujemy się na równi pochyłej, tracimy naszą planetę, tracimy człowieczeństwo, pochłonięci zachłannością, chciwością i bezmyślną krótkowzrocznością. Mam nadzieję, że to cisza przed burzą, która w przyszłej edycji przeglądu siemczyńskiego będzie stanowiła o nowych jakościach nie tylko artystycznych.

Urzeczywistnienie projektu było możliwe dzięki finansowemu wsparciu Urzędu Marszałkowskiego w Szczecinie, a także Starostwu Powiatowemu w Szczecinku. Organizator projektu – Stowarzyszenie „Stacja Kultura” Borne Sulinowo współdziałało z Henrykowskim Stowarzyszeniem w Siemczynie i z właścicielami pałacu w Siemczynie. Druga edycja Międzynarodowego Przeglądu Sztuki pokazała, że w Zachodniopomorskiem można już działać z rozmachem i tworzyć nową kulturalną jakość naszego życia. Z dala od większych ośrodków rozkwita przedsięwzięcie, które już teraz jest atrakcyjną propozycją dla tych, którzy interesują się kulturą i sztuką współczesną. Gratulując Ginie Malinowski – Prezesce Stowarzyszenia „Stacja Kultura” Borne Sulinowo sukcesu, życzę powodzenia przy realizacjach kolejnych edycji.

Jolanta Gramczyńska

Kuratorka wystawy

II Międzynarodowy Przegląd Sztuki

„Od gór Po morze 2024”

Pałac Siemczyno

**"In some discreet form, art improves the world,
for it is nonetheless adding some good to life".**

Jarosław Modzelewski

On May 18, 2024, the II International Art Review "From the Mountains to the Sea 2024" began with a ceremonial vernissage of nearly 300 works by 124 artists from Poland, France, Greece, Ireland, Macedonia, Germany, and Ukraine at the Siemczyno Palace. I had the pleasure of being the curator of the exhibition and working with a group of wonderful people from the "Stacja Kultura" Association in Borne Sulinowo, the organizer of an important cultural project for artists and the local community. The Siemczyno Palace is located in the Drawskie Lake District, in the heart of West Pomerania, where the natural beauty of the landscape harmonizes with history and the present, with the culture of ancestors and contemporary art. Thirteen palace rooms, including the ballroom, were transformed into exhibition spaces for contemporary artworks created using various techniques (painting, artistic and computer graphics, watercolor, drawing, photography, mixed and own techniques, collage, textile art, mosaic, wood and ceramic sculpture).

The review has an open format. This means the rejection of competition rules and consequently no competition among artists. The uniqueness of this project is based on three principles

best illustrated by the motto of the French Revolution of 1793: *liberté, égalité, fraternité* (freedom, equality, brotherhood). The regulations guaranteed the artists:

- freedom of artistic expression regarding the theme and technique of creation,
- equality of all artists, regardless of whether they are professionals with academic titles or passionate amateurs creating in the privacy of their own space,
- brotherhood, expressed in respect for the work of every artist in the world of true creators.

Such a concept consequently implies unconventional tasks and actions for the person responsible for organizing exhibitions. In this case, the curator does not select works to fit a previously constructed concept or intellectual message for which he is responsible. Instead, he receives ready-made material in the form of artists' works and an original exhibition space. These two aspects became an intriguing starting point for the work. The analysis of nearly 300 objects created using various techniques by both professional artists and amateurs allowed the identification of certain common thematic and formal threads, which served as the starting point for creating the exhibition scenario. This also required considering the technical aspects of presenting the works, such as: unusual exhibition spaces and varying room sizes, lack of lighting and the need to work with natural light, the context of non-artistic objects, and various inconveniences related to the technical condition of the building. Arranging contemporary artworks in spaces marked by historical upheavals, through the visual contrast alone, the encounter of material past with modern artistic expression, is an interesting and unusual experience for the viewer and can also affect the way an artwork is perceived and interpreted.

The global pandemic has changed humans and the world as we know it. We constantly live in a crucible of rapid social, economic, and political changes. We experience the multipolarity of the world and many crises firsthand. As if that weren't enough, we bear the consequences of ongoing processes resulting from the climate catastrophe. How does this affect our psycho-

physical condition? Is the world we created still valid? Are the systems, schemes, and strategies sanctioned by tradition still effective and appropriate in solving pressing problems?

In today's world, it is primarily modern art that makes bold attempts to depict the psychological reality hidden beneath the surface of what we see, feel, and experience. Discovering, creating knowledge, and sharing it with the audience is a fundamental feature of contemporary art. Through creativity, imagination, and courage, artists explore hidden and peculiar spaces, difficult and troublesome topics, reveal fears, desires, and longings, ask questions, warn, provoke, and propose solutions. The modern artist is a commentator on reality, unrestricted by any aesthetic or technical limitations in artistic expression. What story about humanity and the contemporary world has emerged? What narrative has the collection of works created by artists who wanted to present a fragment of their creativity formed?

Art in the fissure of time. Will we manage to rebuild our world anew?

Creating the exhibition, built from the artists' own proposals, one gets the impression that the current urgent need is to find inner balance to cope with what we all constantly experience. This requires us, whether we like it or not, to change our understanding and thinking about the world, the place and role of humans, and above all to create new ideas for actions that will enable us and future generations to not only live with dignity but even to survive. Empty declarations from politicians and business people are no longer sufficient. We are on a downward slope, losing our planet, losing our humanity, consumed by greed, avarice, and thoughtless shortsightedness. I hope this is the calm before the storm, which in the next edition of the Siemczyno review will bring new qualities not only in art.

The realization of the project was made possible thanks to the financial support of the Marshal's Office in Szczecin and the County Office in Szczecinek. The project organizer – the "Stacja Kultura" Association in Borne Sulinowo – cooperated with the Henrykowski Association

in Siemczyno and the owners of the palace in Siemczyno. The second edition of the International Art Review showed that in West Pomerania it is already possible to act with momentum and create a new cultural quality of our lives. Away from larger centers, an enterprise is flourishing that is already an attractive proposition for those interested in culture and contemporary art. Congratulations to Gina Malinowski – President of the "Stacja Kultura" Association in Borne Sulinowo – on the success, and I wish you good luck in the realization of future editions.

Jolanta Gramczyńska

Curator of the 2nd International Exhibition:
Art Review "From the Mountains to the Sea 2024"

**„In irgendeiner diskreten Form verbessert Kunst die Welt,
weil sie der Welt etwas Gutes hinzufügt“.**

Jarosław Modzelewski

Am 18. Mai 2024 fand im Schloss Siemczyno mit einer feierlichen Vernissage von fast 300 Werken von 124 Künstlern aus Polen, Frankreich, Griechenland, Irland, Mazedonien, Deutschland und der Ukraine der II. Internationale Kunstüberblick „Von den Bergen bis zum Meer 2024“ statt. Ich hatte das Vergnügen, Kuratorin der Ausstellung zu sein und mit einer Gruppe wunderbarer Menschen vom Verein „Stacja Kultura“ Borne Sulinowo zu arbeiten, dem Organisator eines wichtigen Kulturprojekts für Künstler und die lokale Gemeinschaft. Das Schloss Siemczyno liegt in der Drawskie-Seenplatte im Herzen von Westpommern, wo die natürliche Schönheit der Landschaft mit Geschichte und Gegenwart, der Kultur der Vorfahren und der zeitgenössischen Kunst harmoniert. Dreizehn Schlossräume, einschließlich des Ballsaals, verwandelten sich in Ausstellungsräume für zeitgenössische Kunstwerke, die in verschiedenen Techniken ausgeführt wurden (Malerei, künstlerische und computergenerierte Grafik, Aquarell, Zeichnung, Fotografie, Misch- und Eigentechiken, Collage, textile Kunst, Mosaik, Holz- und Keramikskulptur).

Der Überblick hat ein offenes Format. Dies bedeutet eine Ablehnung der Wettbewerbsregeln und folglich ein Miteinander von Künstlern. Die Einzigartigkeit dieses Projekts beruht auf drei

Prinzipien, die am besten durch das Motto der Französischen Revolution von 1793 illustriert werden: *liberté, égalité, fraternité* (dt. Freiheit, Gleichheit, Brüderlichkeit). Die Bestimmungen garantierten Künstlern:

- Freiheit der künstlerischen Ausdrucksweise hinsichtlich Thema und Technik,
- Gleichheit aller Künstler, unabhängig davon, ob sie Profis mit wissenschaftlichen Titeln oder leidenschaftliche Amateure sind, die im privaten Raum schaffen,
- Brüderlichkeit, die sich im Respekt für die Kreativität jedes Künstlers in der Welt der wahren Schöpfer ausdrückt.

Diese Annahme bedeutet folglich unkonventionelle Aufgaben und Tätigkeiten für die Person, die sich mit der Organisation der Ausstellung beschäftigt. In diesem Fall wählt der Kurator die Werke nicht aus, um ein zuvor konzipiertes intellektuelles Konzept zu verwirklichen, für dessen Umsetzung er verantwortlich ist. Stattdessen erhält er fertiges Material in Form von Künstlerwerken und einen originellen Ausstellungsraum. Diese beiden Aspekte wurden zu einem faszinierenden Ausgangspunkt für die Arbeit. Die Analyse von fast 300 Objekten, die in verschiedenen Techniken von professionellen Künstlern und Amateuren geschaffen wurden, ermöglichte es, einige gemeinsame thematische und formale Fäden herauszuarbeiten, die als Ausgangspunkt für die Erstellung des Ausstellungsszenarios dienten, in dem auch technische Aspekte der Präsentation der Werke berücksichtigt werden mussten, wie zum Beispiel: ungewöhnliche Ausstellungsräume und unterschiedliche Raumgrößen, fehlende Beleuchtung und die Notwendigkeit, mit natürlichem Licht zu arbeiten, der Kontext nicht-künstlerischer Objekte und verschiedene Unannehmlichkeiten im Zusammenhang mit dem technischen Zustand des Gebäudes. Die Anordnung zeitgenössischer Kunstwerke in Räumen, die von historischen Turbulenzen geprägt sind, ist bereits durch den visuellen Kontrast, das Aufeinandertreffen von materieller Vergangenheit und modernem künstlerischen Ausdruck, eine interessante und

ungewöhnliche Erfahrung für den Betrachter und kann auch die Art und Weise beeinflussen, wie Kunstwerke wahrgenommen und interpretiert werden.

Die globale Pandemie hat den Menschen und die uns bekannte Welt verändert. Wir leben ständig im Schmelztiegel heftiger sozialer, wirtschaftlicher und politischer Veränderungen. Wir erleben die Vielpoligkeit der Welt und viele Krisen am eigenen Leib. Als ob das nicht genug wäre, tragen wir die Konsequenzen der Prozesse, die durch die Klimakatastrophe verursacht werden. Wie beeinflusst das unsere psychophysische Verfassung? Hat die von uns geschaffene Welt noch Bestand? Sind die durch Tradition sanktionierten Systeme, Schemata und Handlungsstrategien noch wirksam und geeignet, um die drängenden Probleme zu lösen?

In der heutigen Welt unternimmt vor allem die moderne Kunst mutige Versuche, die psychologische Realität darzustellen, die unter der Oberfläche dessen verborgen ist, was wir sehen, fühlen und erleben. Wissen zu entdecken, zu schaffen und es mit dem Publikum zu teilen, ist eine Grundfunktion der modernen Kunst. Durch Kreativität, Vorstellungskraft und Mut erkunden Künstler verborgene und seltsame Räume, schwierige und unangenehme Themen, enthüllen Ängste, Wünsche und Sehnsüchte, stellen Fragen, warnen, provozieren und bieten Lösungen an. Der moderne Künstler ist ein Kommentator der Realität, den keine ästhetischen oder technischen Einschränkungen in seiner künstlerischen Äußerung betreffen. Welche Geschichte über den Menschen und die heutige Welt ist entstanden? Welche Erzählung hat die Sammlung von Werken geschaffen, die Künstler präsentieren wollten, um einen Teil ihres Schaffens zu zeigen?

Kunst in der Zeitlücke. Werden wir es schaffen, unsere Welt neu zu bauen?

Bei der Gestaltung der Ausstellung, die aus den Vorschlägen der Künstler selbst bestand, könnte man den Eindruck gewinnen, dass es derzeit ein dringendes Bedürfnis ist, das innere

Gleichgewicht zu finden, um mit dem, was wir alle ständig erleben, fertig zu werden. Dies erfordert jedoch von uns - ob es uns gefällt oder nicht - Veränderungen in der Art und Weise, wie wir die Welt, den Platz und die Rolle des Menschen verstehen und darüber nachdenken, sowie die Schaffung neuer Ideen für Handlungen, die es uns und zukünftigen Generationen ermöglichen, nicht nur ein würdevolles Leben zu führen, sondern sogar zu überleben. Leere Erklärungen von Politikern und Geschäftsleuten reichen nicht mehr aus. Wir befinden uns auf einem abschüssigen Weg, verlieren unseren Planeten, verlieren unsere Menschlichkeit, verschlungen von Gier, Habgier und gedankenloser Kurzsichtigkeit. Ich hoffe, dass dies die Ruhe vor dem Sturm ist, der in der nächsten Ausgabe des Siemczyno-Überblicks neue künstlerische Qualitäten bringen wird.

Die Verwirklichung des Projekts war dank der finanziellen Unterstützung des Marschallamts in Szczecin sowie des Landratsamts in Szczecinek möglich. Der Organisator des Projekts – der Verein „Stacja Kultura“ Borne Sulinowo – arbeitete mit dem Henrykowski-Verein in Siemczyno und den Eigentümern des Palastes in Siemczyno zusammen. Die zweite Ausgabe des Internationalen Kunstüberblicks zeigte, dass man in Westpommern bereits mit Schwung handeln und eine neue kulturelle Qualität unseres Lebens schaffen kann. Abseits größerer Zentren blüht ein Unternehmen auf, das bereits jetzt ein attraktives Angebot für diejenigen ist, die sich für Kultur und zeitgenössische Kunst interessieren. Ich gratuliere Gina Malinowski – der Vorsitzenden des Vereins „Stacja Kultura“ Borne Sulinowo – zum Erfolg und wünsche viel Glück bei der Umsetzung weiterer Ausgaben.

Jolanta Gramczyńska

Kuratorin der Ausstellung II Internationale Art Review

„Von den Bergen ans Meer 2024“

Jak czuje się człowiek, którego karmi się demokratycznymi hasłami bez pokrycia i zwietrzałymi ideami? Który ponosi konsekwencje nie tylko politycznych i ekonomicznych krachów każdego dnia swojego życia? Każdy człowiek, także artysta, w podobnych sytuacjach odczuwa potrzebę doświadczenia choćby chwili spokoju, powrotu do tego, co znane i bezpieczne, co sprawdziło się w przeszłości i przynosi ukojenie.

Odwraca się zatem od świata. Kieruje się ku sobie i pobiera energię z osobistych zasobów. To jeden z głównych motywów artystycznej narracji tej wystawy.

Nic dziwnego, że ożywają piękne i przyjemne wspomnienia z dzieciństwa, jak w dyptyku Moniki Ratajczak „Wspomnienie”. Nawet jeżeli było inaczej – jak w czarno-białej fotografii retuszowanej – „Demonicznym opiece” Szymona Wojtanowskiego. Lęk i strach zdefiniowane są czymś „lepszym” niż to, co nieznane, a jego ujawnienie pozbawia go mocy oddziaływania. Andrzej Foder w kompozycji fotograficznej odnajduje w swoim dzieciństwie „Nadzieję” i wiarę w lepszą przyszłość. Inne „Wspomnienia” ma Izabela Wolska, która bada korzenie rodzinne i podobnie Małgorzata Kruczenkow-Wróbel w zaprezentowanym portretowym dyptyku z cyklu „Obrazy istnienia” pochyla się z surową czułością nad swoim i „Matki I” portretem. Poświadczają własne istnienie – krew z krwi; wiem skąd pochodzę, wiem kim jestem i dlatego wiem jaka jestem – zdają się przemawiać do nas płótna malarki.

„Człowiek miarą wszechrzeczy”.

Protagoras z Abdery

Czując zagubienie i niepewność, szukamy też kontaktu z drugim człowiekiem. Żyjemy jednak w czasach alienacji społecznej. Różnice kulturowe (procesy globalizacji), brak społecznej akceptacji dla indywidualności, nietolerancja dla odmienności, wpływ wszechobecnych mediów i nadmiar bodźców, które do nas docierają z różnych stron. Wszystko to sprawia, że stajemy się „osobni” i mimo głębokiej potrzeby bliskości drugiego człowieka mamy coraz większe problemy w kontaktach z innymi ludźmi.

Artystka i poetka Romana Szczuraszek-Cegielna w „Podtwarzy-selfie”, pracy wykonanej techniką własną, odnosi się krytycznie do wszechobecnej „konieczności” lansowania się w mediach społecznościowych. Tworząc ciekawy neologizm ‘podtwarz’, ujawnia jednocześnie swoją wrażliwość językową.

Katarzyna Żabińska-Sikorska, tworząc techniką własną dwa niezwykle projekty: „Grę dla dwojga” i „Dyfuzję”, bada relacje międzyludzkie oraz uzewnętrznia językiem sztuki złożoność procesów psychicznych zachodzących w człowieku. Tkanina artystyczna stanowi dla artystki podstawowe narzędzie pracy. Wszystkie obiekty wykonane są perfekcyjnie, z najwyższą starannością i dbałością o detal, który odgrywa ważną rolę – dotyczy bowiem delikatnej tkanki wnętrza człowieka i tego, co zachodzi w komunikacji pozawerbalnej między ludźmi. „Gra dla dwojga” jest niezwykle sensualna (możemy dotknąć każdego elementu dzieła i zagrać w szachy) składa się z trzech elementów (leżak – synonim relaksu, szachy – intelektualna gra dla dwojga, szachownica – rodzaj tajemnicy, a jednocześnie forma uporządkowania). Symbolicznie ilustruje nasze uproszczone pojmowanie świata, w którym niechętnie wchodzimy w autentyczne relacje z drugim człowiekiem. Tytułowa „Dyfuzja” to nieustanny proces przenikania i znikania. Efektem jest zmiana, która w procesie psychoterapeutycznym jest podstawą budowania nowej jakości.

Prostota skojarzenia – człowiek piękny fizycznie to człowiek dobry, szlachetny, godny miłości i przyjaźni. Odczuwanie harmonii sprawia nam przyjemność i zadowolenie. Pojawia się potrzeba artystów tworzenia portretów, na które patrzy się z ukontentowaniem. Taki jest „Deszczowy kaprys” Damiana Kozłowskiego, liryczny poemat – portret młodej dziewczyny wykonany ołówkiem, jak również wielobarwny i zanurzony w konwencji obowiązującej współcześnie pojmowania piękna kobiecego „Dotyk” Ewy Kozłowskiej, a także Krzysztofa Cierpisza czarno-biała fotografia zatytułowana „Ona”. Zdarzają się również akty, lecz ciało ludzkie uchwycone w ruchu jak w „Akcje III” Jacka Juriewicza służy jedynie do wyrażenia ekspresji czysto malarskiej. Dzieło sztuki odbija prawdę, jest zwierciadłem duszy ludzkiej i ukazuje ją wyrażnie, często z bezpośrednią brutalnością nazywając rzeczy po imieniu. Czyni tak Krzysztof Cierpisz w fotografii „Pusta” i Danuta Kuciak w „Obcym” i „Matce”. To druga strona człowieka.

„Emocje są jak dzikie konie i potrzeba wielkiej mądrości, by je okiełznać”.

Paulo Coelho

Silne uczucia miotają człowiekiem. Ich ujawnienie przynosi ulgę, a to pozwala je zrozumieć i zaakceptować. To rodzaj psychoterapeutycznego działania, które widoczne jest w wielu pracach. Z jednej strony dominuje poczucie osamotnienia, które widzimy u Roberta Bartela w „Sam jeden” i przejmujące doświadczanie rezygnacji z życia, boleści duszy w pięknej malarskiej opowieści Kamili Gruszeckiej o oksymoronicznym tytule „Rozkwitając w smutku”, przywodzącej skojarzenia z Ofelią – bohaterką sztuki Williama Szekspira „Hamlet”, z tragicznym finałem zawartym w jej drugim obrazie – „Szepty głębin”.

Pojawia się silne pragnienie zwrócenia uwagi na siebie w „Spójrz na mnie” Mai Kowalczyk, a czasem odwrotnie – potrzeba odcięcia się od rzeczywistości (Magdaleny Król „Stay in flight”). Bolesne jest doświadczenie zdrady w przyjaźni („Fake friendship” również Magdaleny Król) lub poczucie wyobcowania, anonimowości i bycia nieustannie obserwowanym (Agnieszka Wójtowicz „Anonimowi”, Janusz Kucharski „Obserwatorzy”). Niepokojem napawają „Maski I, II” Doroty Iwony Kamińskiej. Ona i On szczelnie okryci ubraniem, a ich głowy hermetycznie ukryte pod białymi maskami, na których zamontowane są dodatkowe urządzenia połączone ze sobą. Czy to jedynie poza, forma dostosowania do obowiązujących norm społecznych i oczekiwań, czy też nasza przyszłość – skutki konstruowania sztucznej inteligencji, o której ostatnio się coraz częściej pisze i mówi?

Z drugiej zaś strony zauważyć można symboliczną wiarę w sprawczą moc człowieka i jego możliwość dysponowania pozytywną energią, która uruchomiona właściwie może wiele zdziałać dobrego. Takie są fotografie Agnieszki Muszyńskiej „Ona jest siłą” i Rafała Charusty „Energy”. Odczuwanie radości bycia z drugim człowiekiem obejrzymy u Nicoli Kiragi „Nicola i Kristof nocą”. Kruchością, lekkością i finezją charakteryzują się „Cztery pory roku” i „Przedwiośnie” – biała ceramika Katarzyny Krysy. O delikatności – mocy wspaniałej subtelności opowiada rzeźba „Delikatny jak kwiat” Agaty Urbańskiej-Krasowskiej. Monika Najmowicz w „Ścianie emocji” poziomymi i zamaszystymi pasami barw jasnych i nasyconych rejestruje proces doświadczania silnych uczuć, których pozytywnych energię odczuwa oglądający.

**„Mity są metaforami duchowych mocy człowieka,
a te same moce, które przenikają nasze życie,
przenikają też życie wszechświata”.**

Joseph Campbell

Gdy rozum zawodzi, a lękiem i niepewnością karmiony jest człowiek, ratunkiem staje się wiedza zawarta w ezoteryce, mitach i symbolach o różnej proveniencji. Wszechświat jest cudem, a zarazem wielką i nieodgadnioną tajemnicą. To budzi podziw, a jednocześnie napawa lękiem i niepewnością. Wszechświat ma jednak swój wewnętrzny porządek, który pozwala żyć. Mity, wierzenia i symbole są duchowymi metaforami mocy człowieka, a które z nich są najciekawsze dla artystów? Jakie prawdy chcą przed nami odkryć? Agnieszka Chmura-Wieczorek w „Maskach”, które pochodzą z cyklu „Ikony” rozważa wpływ filozofii ikon i ich symboliki na życie współczesnego człowieka.

Jacek Bernaś w świetnym kompozycyjnie i perfekcyjnym technicznie drzeworycie „Sköll połyka Słońce” przywołuje historię z mitologii nordyckiej, w której jeden z braci pod postacią wilka codziennie próbuje połknąć Słońce, by mógł nastąpić Ragnarök – zagłada wszystkiego. Tylko w ten sposób powstanie nowy świat bez wojen i przemocy.

Rzeźba ceramiczna Joanny Hajduk ma kształt dużego i ciężkiego naczynia, wazonu. Przez swoją odmienność, chropowatość „niedoskonałości” materii jest interesujący i przykuwa uwagę. Co kryje pod swoją surową powłoką, czy tak jak człowiek swoją delikatność i wrażliwość?

Tymon Adamczak wizualizuje „Merkabę”, czyli pole energetyczne składające się ze świętych figur geometrycznych. Umożliwią one doświadczenie jedności umysłu, ciała i serca, aby w pełni dokonać samorealizacji w życiu na Ziemi. Każdy poprzez medytację może aktywować swoją Merkabę. Tak czynił Tomasz Trembicki swoją wizualizacją „Medytacji” i Monika Najmowicz „Ogniem przemiany”. Swoje obrazy oprawili drewnem ze spalonego starego domu. Ogień oczyścił miejsce, strawił to, co było zbyteczne. Na jego zgliszczach zbudowali swój nowy dom.

Zwrot ku sobie, ku drugiemu człowiekowi i ku wzajemnym relacjom pozwala na ponowne budowanie sensu istnienia w świecie chaosu i nieustannych zmian. Choć nie jest to łatwe, na szczęście wciąż możliwe.

**„Kochajmy przyrodę,
bo dzięki niej coraz lepiej rozumiemy sztukę”.**

Vincent van Gogh

Na płótnie i kartonie, na tkaninie, na zdjęciu i w ceramice artyści prezentują swoją potrzebę kontaktu z naturą. Czy to będzie nieujarzmiona i dzika natura koni Pawła Skalskiego, czy Magdaleny Piwk-Chudzik moc znakomitego linorytu „Zimowego dębu” jako drzewa mocy i życia – formy objawienia „boskości” człowieka. Moc i energię prezentuje wielkoformatowa „W przestrzeni głębi” Małgorzaty Bucy. Wspomnienia pełne estetycznej przyjemności powstały po wizytach w ogrodzie Carli Malec „Malowane mrozem” i Anny Szczecińskiej w „Ogrodzie I”.

Prosta radość w oczekiwaniu na ulubioną porę roku, jak syntetycznie zobrazowana „Wiosna” Aleksandry Adamczak, czy też zapis malarski nowoczesnego i dynamicznego „Pejzażu niepraktycznego” Natalii Szynal lub pastelowe „Ptaki w ogrodzie” Agaty D. Mazuś.

Zmiany w naturalnym krajobrazie, które wynikają z ingerencji człowieka zauważa Iwona Bis w „Wiatrakach”. Nie zabraknie też krytycznego komentarza o bezmyślnej działalności człowieka Violetty Książkiewicz „Był las”, a także ciekawie zilustrowany dwoma rysunkami Adriana Lewkowicza proces obumierania kwiatów – „Stopienie” i „Gravitacja”. Wszystkie zobrazowania, które oglądamy na wystawie, są formą apoteozy przyrody.

**„A tę pamiątkę przywiozłam ci – z życia jak sen,
z księżycowego wybrzeża,
z miejsca, w którym nie ma zegarów”.**

Margaret Atwood

Uroda świata, niezwykłość krajobrazów, odmienność kultur, łatwość przemieszczania się i możliwość oderwania się od problemów dnia codziennego jest zaproszeniem do podróżowania na lądzie, wodzie i w powietrzu.

Wspomnienia, spontaniczne zapisy malarskie „Podróżując” Bożeny Mozolewskiej pozwalają zachować nastrój i uczucia pełne barw i pogody. Zapamiętany kadr z lotu ptaka na dziewiczy jeszcze krajobraz uchwyciła w formie ciekawej faktury, wykonanej techniką własną, w „Zapisie podróży 1” Monika Plewka. Czasem pojawia się pragnienie zmiany miejsca – symbolu miasta, jak „Metamorfoza na Wałach Chrobrego” Violetty Tarki. Piękno polskiego krajobrazu dokumentuje malarsko Dorota Popowicz-Majewska w „Wietrze od morza. Ustka”, a Magdalena Włodarczyk w „Krywań o zachodzie słońca 2” – jeden ze szczytów Tatr po słowackiej stronie.

Nie zabraknie również urokliwych zakątków innych niż polskie – czy to będzie gmina hiszpańska „Zarra” z cyklu „El pueblo” Natalii Sroki i fragment starej uliczki w „Barcelonie III” Mariusza Iljasiuka, czy widok z okna na dachy „Gdzieś tam w Canterbury I” w Anglii Sylwestra Żarczyńskiego.

Inne całkiem światy zamyka w ceramice Anna Jarosz. Jej pełna detali, niuansów barwnych i kształtów „Rafa” urzeka dynamizmem kompozycji i kunsztem wykonania, oddając w pełni esencję kształtu podwodnego życia. Pełne uroku, ruchliwe i towarzyskie rybki zaprezentowała graficznie w przejrzystej kompozycji „Gupiki” Michalina Owsiana. W pełnej ciszy zanurzony jest syntetyczny obraz doświadczeń Joanny Hrk „W podróży”. Uwagę przykuwają niezwykle prace Dany Owczarek: „My i wy” oraz „Moja przystań”, w których artystka połączyła art quilt (sztuka pikowania) z kolażem i stworzyła obiekty artystyczne wysokiej klasy.

Potrzebujemy wspomnień, pamiątek – obrazów w pamięci, które przynoszą ulgę, ukojenie i upragniony spokój z nadzieją na lepsze jutro.

**„Nie starczy ust do wymówienia
przelotnych imion twoich, wodo”.**

Wisława Szymborska

Woda – związek chemiczny występujący w każdym stanie skupienia. Błogosławieństwo i przekleństwo człowieka. Symbol życia i oczyszczenia, siły zła i zagrożenia. Motyw wody w postaci rzek, jezior, ale głównie morza zaskakująco często pojawia się w pracach artystów. Królestwo Neptuna zawładnęło wyobraźnią, bowiem kryje w sobie również to, za czym tęskni człowiek: nieskończoność i chwilę, niezmiennność i zmienność, piękno i okrucieństwo, tajemnicę i przygodę, wytchnienie i ciszę.

Woda jako jeden z czterech żywiołów staje się jednością wszechrzeczy, czego doświadcza Sigrid Henschel w „Es war, als hätte der Himmel das Meer geküsst” (pol. to było tak, jakby niebo całowało morze). Romualda Anioł-Lubas w „Impresji morskiej” zauważa nieskończoność zmienności, a Katarzyna Mrzygłód-Czyż wydobywa niewielki element i tworzy ciekawy portret jednej, ale pełnej radości „Fali”.

Dla Doroty Zaremby „Fale” stanowią punkt wyjścia do stworzenia impresji na temat morza, w którym zawarta jest jakaś tajemnica. Marzena Jurek tworząc dynamiczną kompozycję „Azzurro” (pol. błękit nieba), doskonałym warsztatem akcentuje charakter żywiołu morza, a przede wszystkim jego tajemnicę i tym samym pewien rodzaj zmysłowości.

Nieustanna potrzeba spokoju i poszukiwanie ciszy w sobie, wytchnienia, a także tęsknota z oczyszczeniem, która staje się szansą na nowe jest wszechobecna w pracach artystów w tej edycji przeglądu.

„Najwspanialsza mądrość – to poznanie samego siebie”.

(przysłowie arabskie)

Kunstowny i pięknie pracujący kolorem batik „The Gate I” to zaproszenie Agnieszki Cecylii Kazały. Wejście. Kierując się intuicją, naszym zadaniem jest poznanie sensu własnego istnienia. Wtedy poznamy swój prawdziwy świat wewnętrzny, pragnienia i osobiste dążenia. Nie jest to proste, jak zauważa Bernadeta Sudnikowicz w dyptyku z cyklu „Splątanie”. Nasze powiązania z innymi i zależności od innych często powodują, że zapominamy, co jest ważne. Powstaje wtedy „Harmonia rozbieżności”, którą trafnie uchwyciła Aneta Kuś-Żurek.

Troskę człowieka pogrążonego w zadumie metafizycznej przedstawił z wielkim wyczuciem w rzeźbie drewnianej Edward Szatkowski. Może jednak nawiązanie do romantycznej idei, w której przeżycia duchowe, uczucia i emocje to właściwy sposób indywidualnego poznania świata, stąd pomysł Agaty Pełechaty, by odnieść się do twórczości Caspara Davida Friedricha, pejzażysty, jednego z najwybitniejszych przedstawicieli niemieckiego malarstwa romantycznego. I jak słusznie artystka zauważa, prezentując w tej edycji tkaninę artystyczną, w 2024 roku obchodzimy rocznicę 250-lecia urodzin artysty. Zawarta w tytule pierwsza część zdania: „Zamknij oko cielesne, aby najpierw zobaczyć swój obraz okiem duchowym”, co również dwukrotnie i dyskretnie umieściła w swoim abstrakcyjnym dyptyku zaskakuje odbiorcę a przez to zastanawia. Uważny obserwator zauważy – ale tylko taki. To nie wszystko – to, co z idei romantyzmu jest aktualne dzisiaj, to także, a może przede wszystkim, przeświadczenie o konieczności walki z przemocą, prześladowaniami, uprzedzeniami w każdej postaci.

„Labirynt” Agnieszki Wójtowicz w postaci częściowo wypełnionej krzyżówki z pustymi polami, znakami zapytania. To droga, która nie ma końca. Jest jednak nadzieja, bo na czarno-białym płótnie „Znajdź własną drogę” Mileny Michnowicz pojawia się szansa na jej odnalezienie.

**„Wyobraźnia jest ważniejsza niż wiedza.
Wiedza jest ograniczona – jest tym, co wiemy i rozumiemy teraz,
a wyobraźnia otacza świat – także to,
co kiedykolwiek poznamy i zrozumiemy”.**

Albert Einstein

Banalne formy stają się monumentalnymi w monochromatycznym „Luminance XXVIII” Marleny Lenart. W fizyce, tytułowy luminance, to jednostka, która oznacza ilość światła emitowanego przez daną powierzchnię. Światło i cień podkreślają przestrzenność formy, decydują o postrzeganiu właściwości materii, budują kompozycję i tworzą niezwykle nastrój obrazu. To między innymi inspirowało malarkę w poszukiwaniu ciekawych zjawisk wizualnych.

Dla Anny Mielniczyk ciekawym zagadnieniem jest badanie widma optycznego i uzyskanie, jak w przypadku „Spektrum czerwieni”, obrazu zakresu światła czerwonego, które charakteryzuje się najniższą częstotliwością fal, rozpoznawalnych przez oko ludzkie. Dla Alicji Jezioreckiej zaś „Droga linii 1” jako symbol wędrówki wszelakiej prowadzącej w najróżniejsze miejsca fizyczne i mentalne są punktem wyjścia do prowadzenia obserwacji.

Inaczej pracuje Gina Malinowski. Jej tkanina artystyczna to mięsiste jedwabie dużego formatu. Artystka prezentuje malarski świat abstrakcji o teatralnym wręcz dramatyzmie. Dynamiczna kompozycja linii i kształtów tętni życiodajną i tajemną mocą. Głębokie i nasycone barwy z dominującym fioletem oraz umiejętne operowanie silnymi kontrastami stają się źródłem estetycznych i formalnych zabiegów artystki. Ruch, rytm, energia to siły, które interesują malarkę. To w nich bowiem zawarte są: magia, kreatywność, pewność i... tajemnica.

**„Ocalałeś nie po to aby żyć
masz mało czasu trzeba dać świadectwo
bądź odważny gdy rozum zawodzi bądź odważny
w ostatecznym rachunku jedynie to się liczy”.**

Zbigniew Herbert

Zagadnienie natury ontologicznej podejmuje Anna Dorota Drońska, tworząc przejmujące „Byty graniczne II”. Twórczyni wprowadza i definiuje nową jakość istnienia, która symbolicznie stanowi też nową formę bytu. Obecnie żyjemy w świecie, w którym przekraczane są granice płci, a pojęcia związane z ‘niebinarnością’ pojawiają się w obiegu społecznym. Artystka wykonała pracę techniką własną tworząc na płótnie struktury i faktury, które dodatkowo wzmacniają przekaz wizualny. Podjęty temat i sposób realizacji dzieła tworzy wielowątkową narrację. Aurelia Tymińska pesymistycznie patrzy w przyszłość i krytycznie ocenia współczesnego człowieka. W jej malarskiej wypowiedzi „XXX” ujrzymy, dającą do myślenia wizję tego, czym się staniemy.

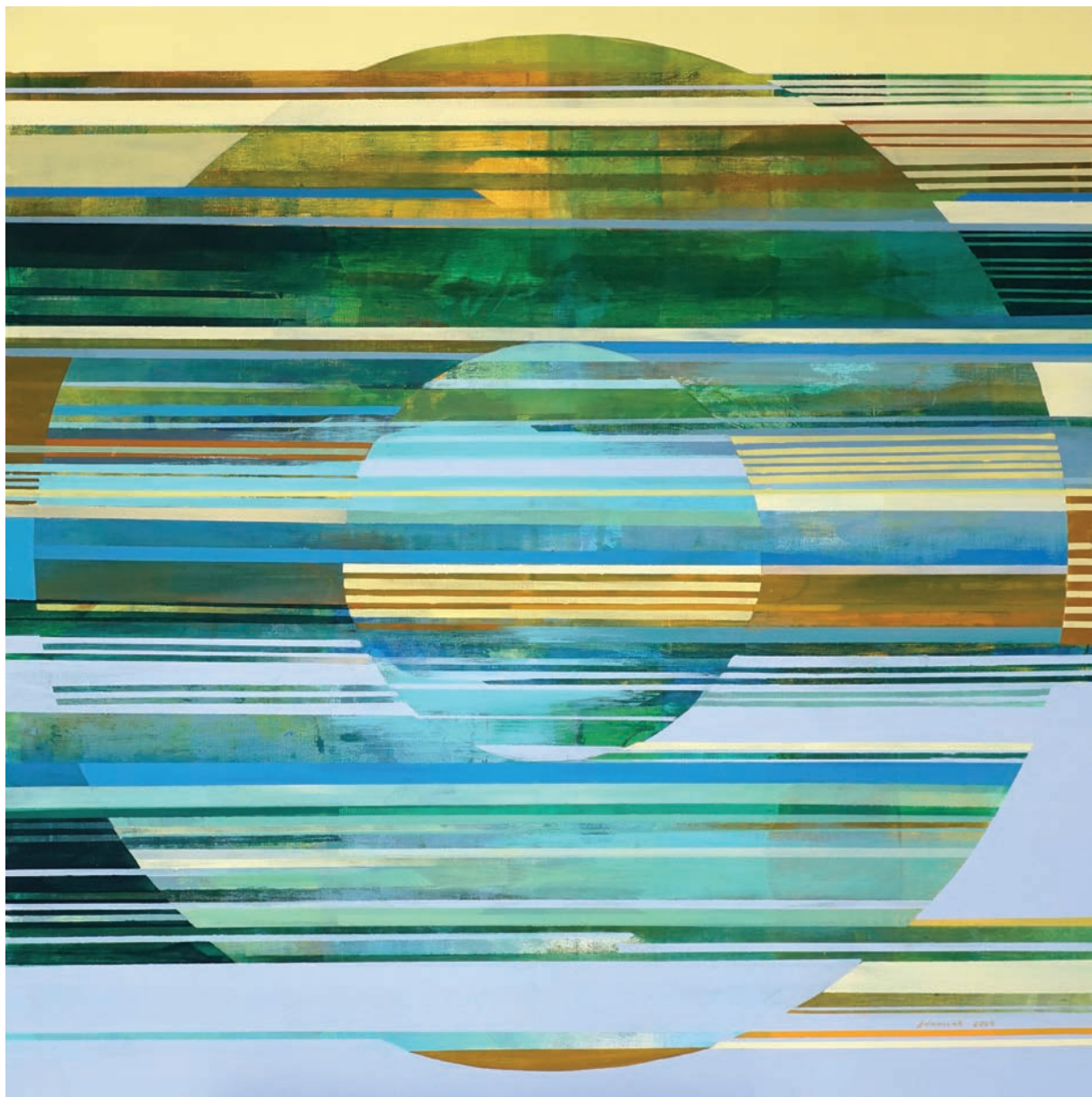
Andrzej Ziemkowski w kolażowych fotografiach: „Granica nierozpoznanych” i „Zagubione abakany. Fotografia-symetriada” posługuje się cytatem artystycznym, nawiązując do największego zespołu rzeźb plenerowych Magdaleny Abakanowicz „Nierozpoznani” (112 odlewów żeliwnych postaci antropomorficznych bez głów i rąk, z których każda podąża w innym kierunku). Mija 22 lat od zamontowania tego zespołu rzeźb, który w pracach Ziemkowskiego przearanżowany fotograficznie podkreśla tragiczną sytuację człowieka, nastrój pełen trwogi, niepokoju, katastroficznych przeczuć, wynikających z aktualnej polityczno-społecznej sytuacji na świecie.

Ljupka Gałązka-Vasilev w „Pomegrantes” (pol. granaty) ilustruje dramatyzm przeżyć wojennych w Ukrainie. Zwykły papier, głównie kredka i ołówek i więcej nie trzeba, by odczuć niewyobrażalną grozę dziejącego się okrucieństwa.

Jakich łask trzeba doświadczyć, by móc godnie żyć? Czy w dzisiejszym świecie istnienie trzech cnót boskich: wiary, nadziei i miłości ma jeszcze sens? Zdaje się krzyczeć w milczeniu kneblowana twarz Chrystusa, a przecież człowiek jest stworzony na obraz i podobieństwo Boże, więc to oznacza również brak możliwości swobodnego wyrażania poglądów. To pierwsza mozaika wykonana przez Magdalenę Wozniak-Melissourgaki „Φιμωση” (pol. kneblowanie, tłumienie). Druga również z marmuru, autorstwa Souli Rasidaki, „Σουλα Ρασιδακη” „Tris Xarites” (pol. trzy łaski). Twarz ludzka została symetrycznie podzielona i rozdzielona. Odbijają się w niej – szczególnie w spojrzeniu – „stany duszy”. Każda część ma inny profil kobiecy. Jaki obraz świata nosi w sobie. O jakich łaskach, darach bożych mowa i jakie dylematy się za tym kryją? Czy chodzi o różnice w definicjach Kościoła katolickiego i prawosławnego, związanych z pojęciem łaski, czy też wynikają z dylematu człowieka w podejmowaniu decyzji i dokonywaniu wyborów?

Stanisław Brzozowski, polski filozof i twórca pierwszej powieści intelektualnej już w 1907 roku pisał: „Nie można wywalczyć dla sztuki żadnych praw, jeżeli się nie wywalczy dla ludzi możliwości bycia ludźmi w jak najwyższym i najpełniejszym znaczeniu. Walka o sztukę to – walka o prawa ludzkie, o treść życia ludzkiego, o człowieczeństwo”

Aleksandra Adamczak, *Idzie wiosna*
akryl na płótnie, 100 x 100 cm, 2024

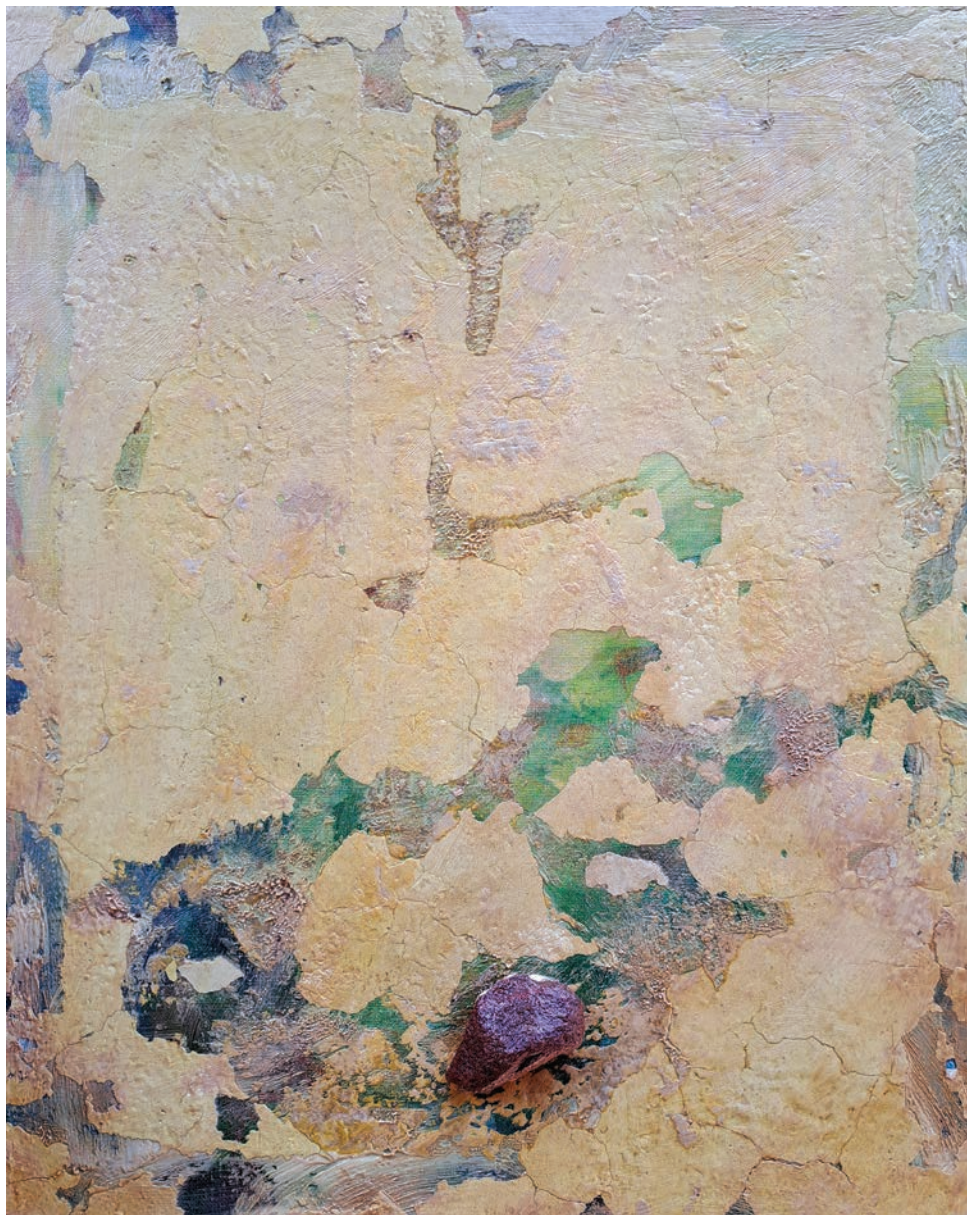
Tymon Adamczak, *Boski pojazd*
akryl na płótnie, 90 x 90 cm, 2023

Sylwia Aftyka-Łoda, *Wieża Babel*
akryl na płótnie, 100 x 70 cm, 2023

Romualda Anioł-Lubas, *Impresje Morskie 3*
akryl na płótnie, 100 x 70 cm, 2024

Robert Bartel, *Sam jeden*
collage, akryl na płótnie, tech. własna, 40 x 50 cm, 2023

Robert Berlin, *Łódka w Barlinku*
akryl na płótnie, 50 x 60 cm, 2023

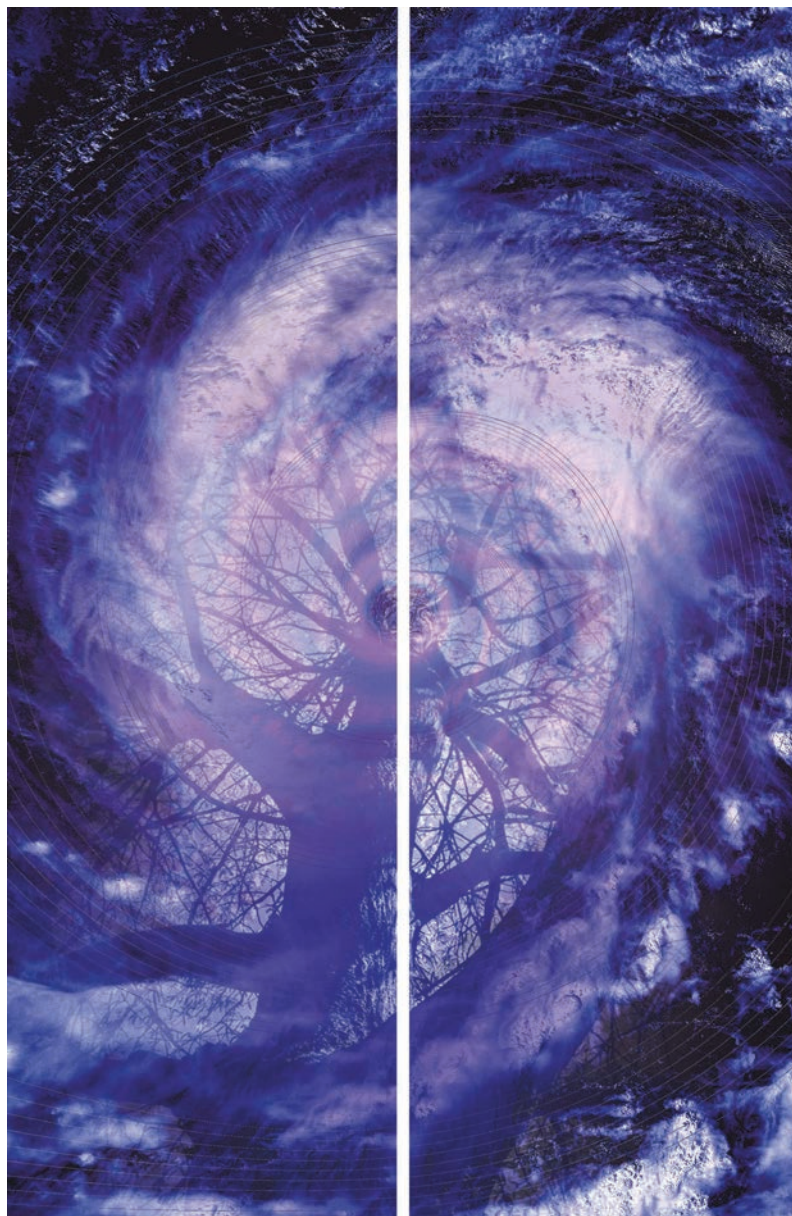
Jacek Bernaś, *Skoll potyka słońce*
drzeworyt langowy, ołówek, kaszerunek, 15 x 6,5 cm, 2023

Iwona Bis, *Szuwary*
akryl na płótnie, 30 x 40 cm, 2003

Elżbieta Bogustawska, *Żywioty I...*
akryl na płótnie, 100 x 70 cm, 2019

Malgorzata Buca, *W przestrzeni głębi* – dyptyk
digital print, trico, 300 x 100 cm, 2024

Romana Cegielna-Szczuraszek, *Podtwarz-selfie*
Foto-grafika, A3, 2024

Krzysztof Cepa, *Ostrowska fara*
pastel suchy, 43 x 60 cm, 2023

Rafał Charusta, *Energy*
fotografia artystyczna, 100 x 70 cm, 2024

Agnieszka Chmura-Wieczorek, *Ikona przeszłości*
głina szamotowa, szkliwa, 37 x 40 x 10 cm, 2023

Krzysztof Cierpisz, *Ona*
fotografia, wydruk na płycie, 120 x 80 cm, 2022

Anna Drońska, *Byty graniczne – obraz II*
tech. własna mieszana, 160 x 125 cm, 2019

Olha Duda, *Impresja I*
olej na płótnie, 30 x 30 cm, 2023

Marzena Fiszczuk, *Światła Nocy*
tech. autorska – tkanina przestrzenna, 66 x 170 x 13 cm, 2019

Andrzej Foder, *Nadzieja*
wydruk zdjęć własnych, kompozycja, 90 x 90 cm, 2024

Ljupka Gačazka-Vasilev, *Pomegrantes*
mixed media on paper, 31 x 31 cm, 2023

Paweł Gumiela, *Balkon 55*
olej na płótnie, 80 x 120 cm, 2024

Kamila Gruszecka, *Rozkwitając w smutku*
olej na płótnie, 70 x 50 cm, 2024

Jacek Gruszecki, *Cancer I*
olej na płótnie, 100 x 100 cm, 2023

Joanna Hajduk, bez tytułu
rzeźba ceramiczna, 30 x 40 cm, 2020

Marek Haładuda, *Pałacowy park I*
olej na płótnie, 130 x 100 cm, 2023

Aleksandra Hanaj-Podgórska, *Kawiarenka w Alcudii*
olej na płótnie, 100 x 70 cm, 2023

Sigrid Henschel, *Es war, als hätte der Himmel das Meer geküsst*
fotografia, 60 x 40 cm, 2012

Andrzej Hoffman, *Cień*; z cyklu *rozmowy z Chardienem*
olej na płótnie, 100 x 100 cm, 2022

Joanna Hrk, *W podróży*
akryl na płótnie, 50 x 70 cm, 2023

Mariusz Iljasiuk, *Barcelona III*
olej na płótnie, 50 x 70 cm, 2016

Maciej Jabłoński,
Portret nieznanego, 70 x 50 x 36 cm, *Portret nieznanego*, 70 x 57 x 40 cm, pióro 3D, 2023

Anna Jarosz, *Odlot I*
ceramika, 55 x 30 x 15 cm, 2024

Stanisław Jasieczek, *Droga nad Wartę*
akryl na płótnie, 50 x 70 cm, 2024

Jacek Juriewicz, *Akt III*
akryl na płótnie, 70 x 100 cm, 2023

Alicja Jeziorecka, *Droga Linii 2*
tusz, farby akrylowe, papier 50 x 50 cm, 2024

Marzena Jurek, Azzurro
olej na płótnie, 80 x 120 cm, 2024

Kaczorowska Barbara, *Kobiety z Ziemi Łódzkiej i Śląskiej*
malarstwo ziemią, tech. własna, 4 części, 50 x 50 cm, 2018-2024

Dorota Iwona Kaminska, *Maski I*
akryl na płótnie, 50 x 70 cm, 2024

Dorota Iwona Kaminska, *Maski II*
akryl na płótnie, 50 x 70 cm, 2024

Raul Kargul, *Duch z zaświatów*
akryl, olej na płótnie, 120 x 100 cm, 2024

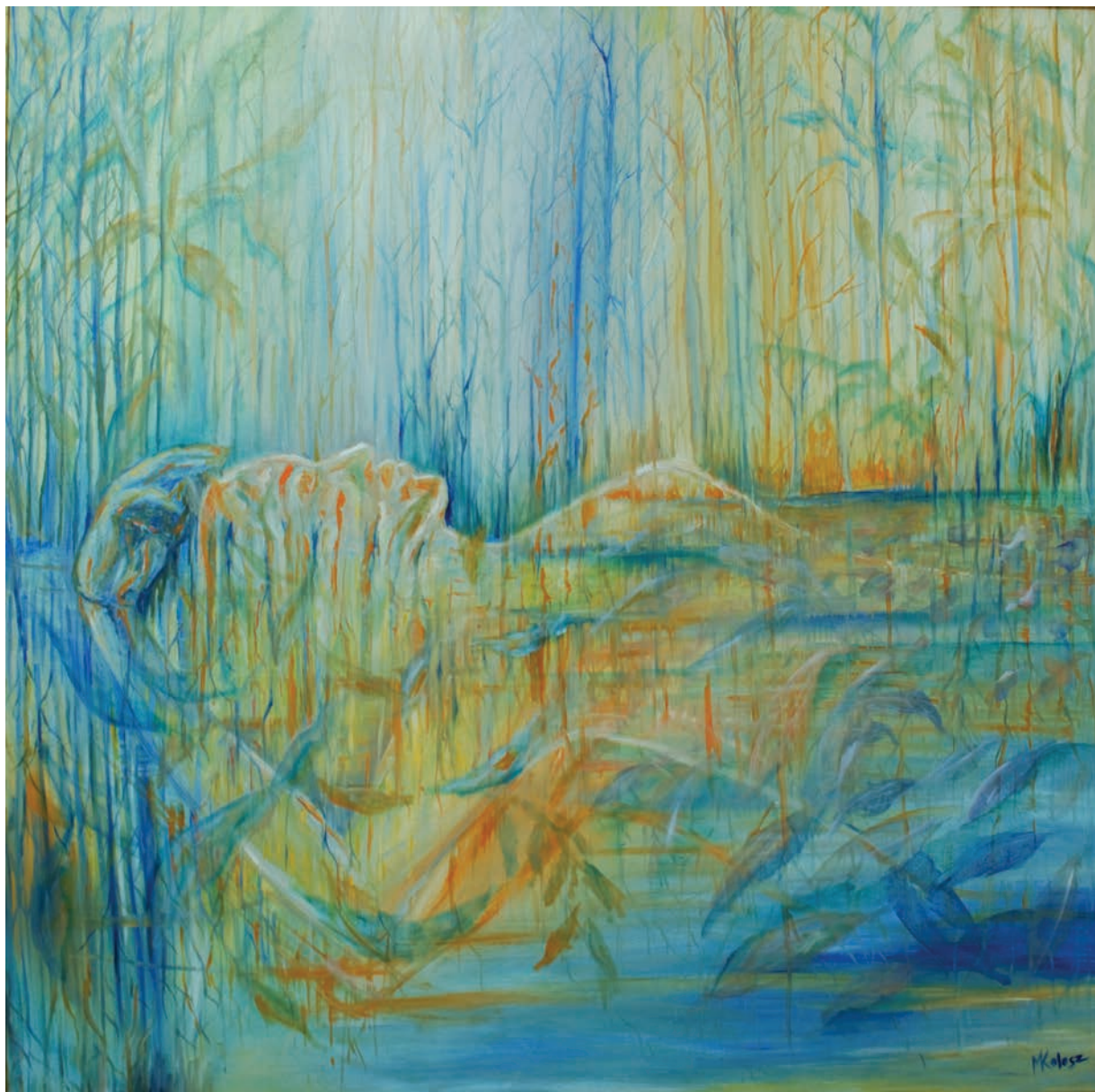
Agnieszka Cecylia Kazała, *The Gate I*
tkanina artystyczna, batik, 90 x 125 cm, 2024

Nicola Kiraga, *Nikola i Kristof Nocą*
olej na płótnie, 70 x 100 cm, 2024

Florian Kohut, *Tańczący Strach*
olej na płótnie, 90 x 66 cm, 2022

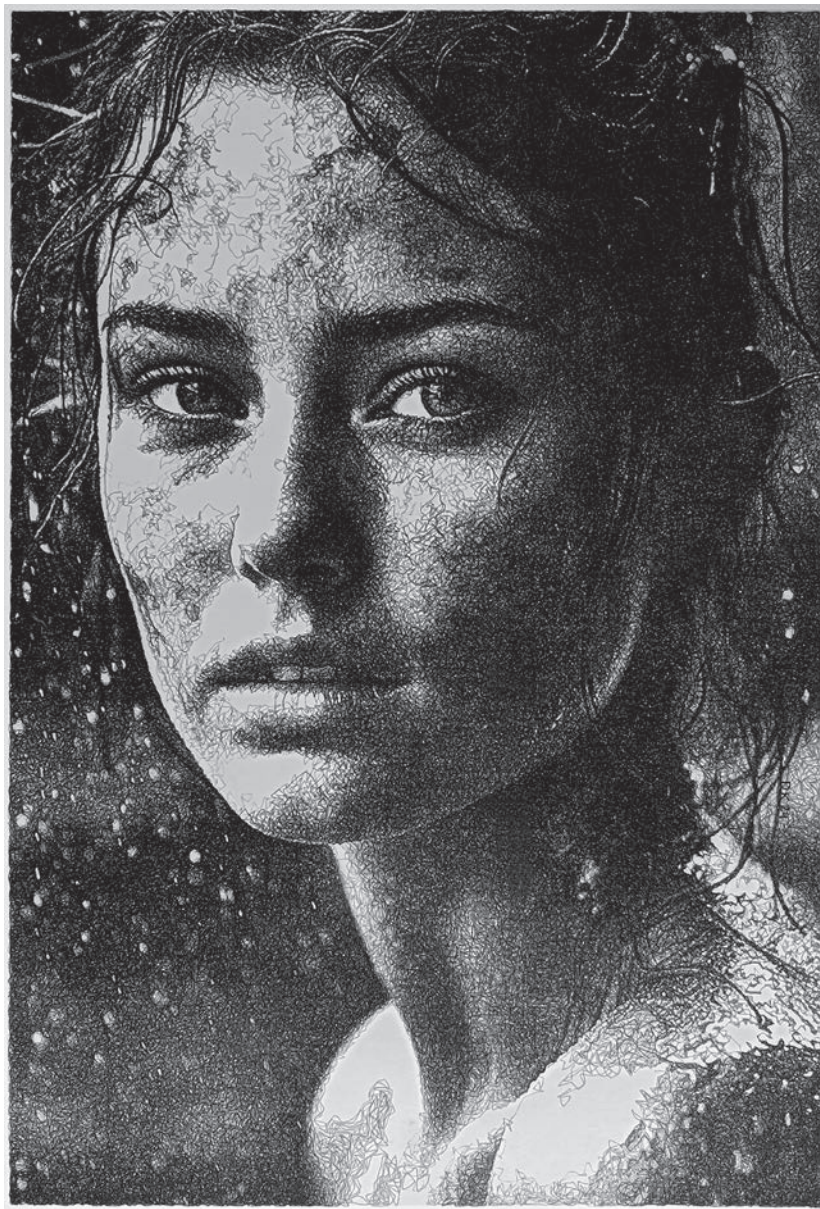
Monika Kolosz, *W oddechu*
olej na płótnie, 100 x 100 cm, 2022

Maja Kowalczyk, *Spójrz na mnie*
akryl na płótnie, 80 x 100 cm, 2023

Ewa Kozłowska, *Dotyk*
akryl na płótnie, 100 x 90 cm, 2019

Damian Kozłowski, *Deszczowy Kaprys*
rysunek, cienkopis, 50 x 70 cm, 2024

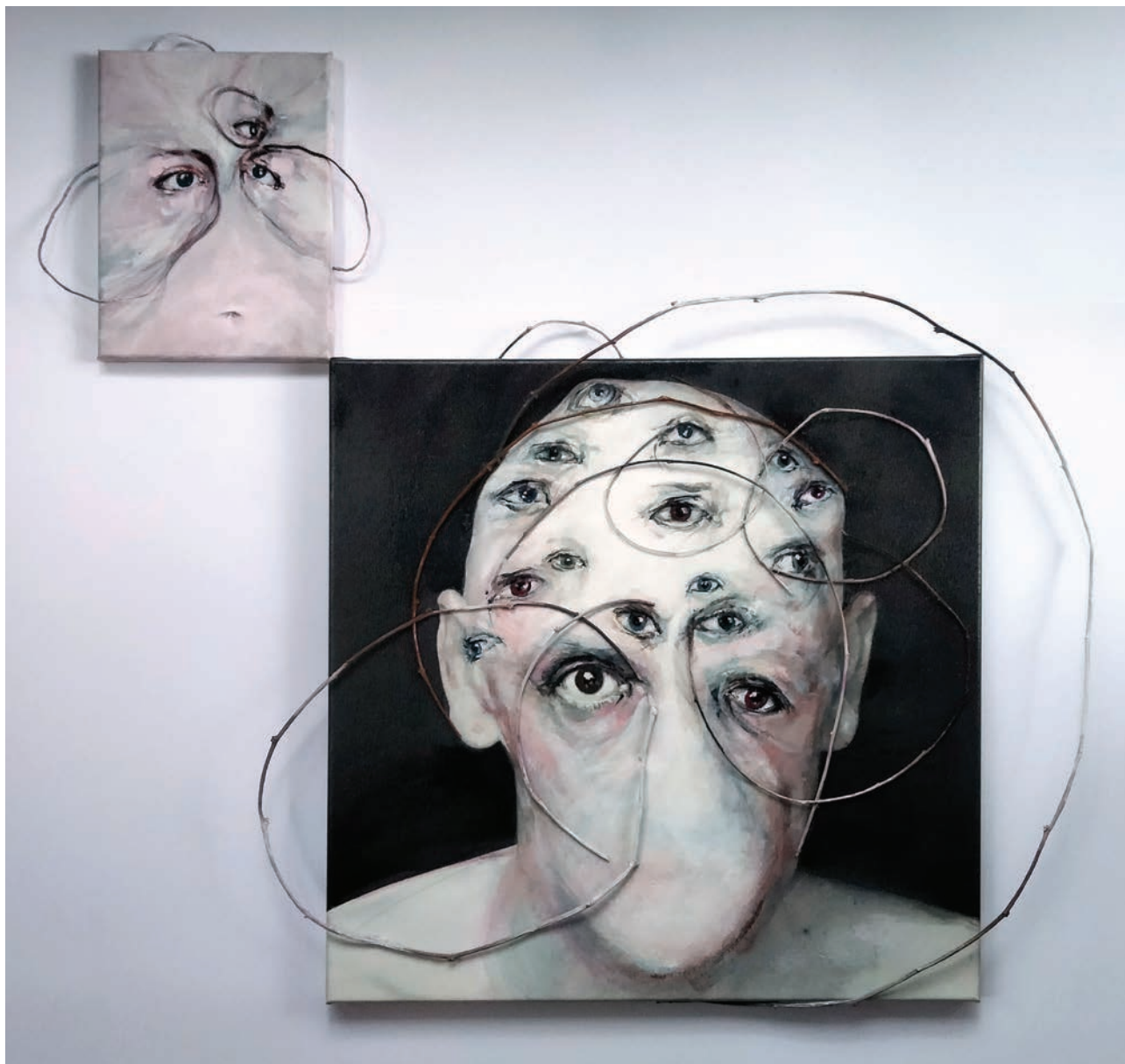
Magdalena Król, *Get Out Of The Frame*
akryl na płótnie, tech. własna, 100 x 150 cm, 2020

Katarzyna Krysa, *Po prostu koń*
ceramika, 75 x 65 x 40 cm, 2024

Violetta Książkiewicz, *Pejzaż górski*
olej na płótnie, 100 x 70 cm, 2022

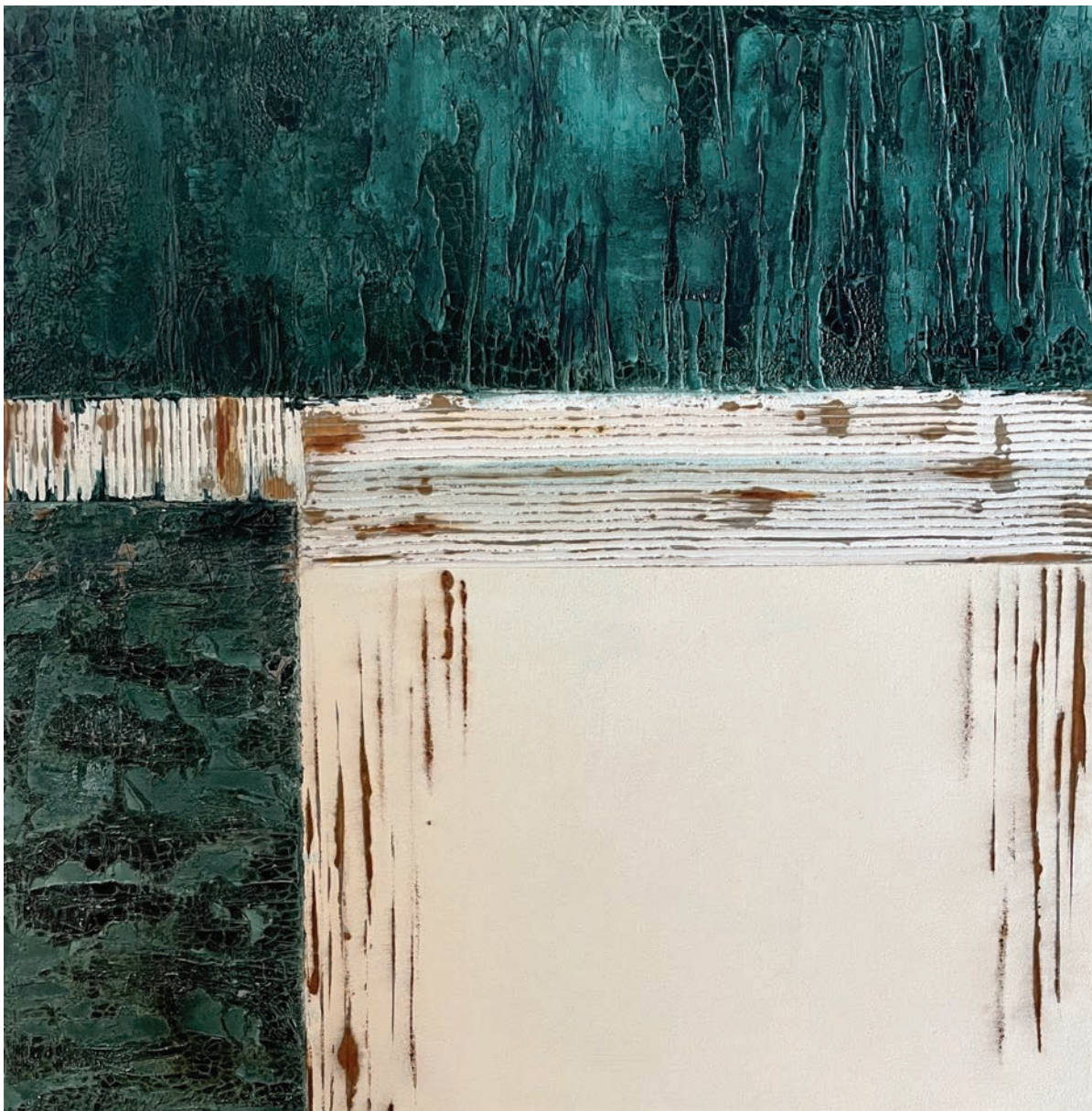
Janusz Kucharski, *Obserwatorzy – część I*, 55 x 63 cm, *Obserwatorzy – część II*, 25,5 x 25 cm
tech. mieszana własna, akryl na płótnie roślinny, 2023

Danuta Kuciak, *Matka*
fotografia, druk cyfrowy, 100 x 70 cm, 2018

Małgorzata Kuśmierczyk, *Prześwit*
tech. własna, 100 x 150 cm, 2024

Aneta Kuś-Żurek, *Harmonia rozbieżności*
tech. własna, 80 x 80 cm, 2023

Marlena Lenart, *Luminance XXVIII*
akryl na płótnie, 140 x 100 cm, 2023

Adrian Lewkowicz, *Grawitacja*
kredka na papierze – rysunek, 70 x 100 cm, 2023

Dominika Łowkajtis, *Miozyna*
akwarela, 50 x 70 cm, 2024

Carla Malec, *Wielopłaszczyznowe życie miejskie lub moda uliczna*
fotografia cyfrowa, 60 x 80 cm, 2011

Gina Malinowski, *Podróż w głąb natury*
malarstwo na jedwabiu, 140 x 140 cm, 2010

Katarzyna C. Marciniak, *Jam Jest II*
tech. własna, malarstwo na jedwabiu, 90 x 120 cm, 2018

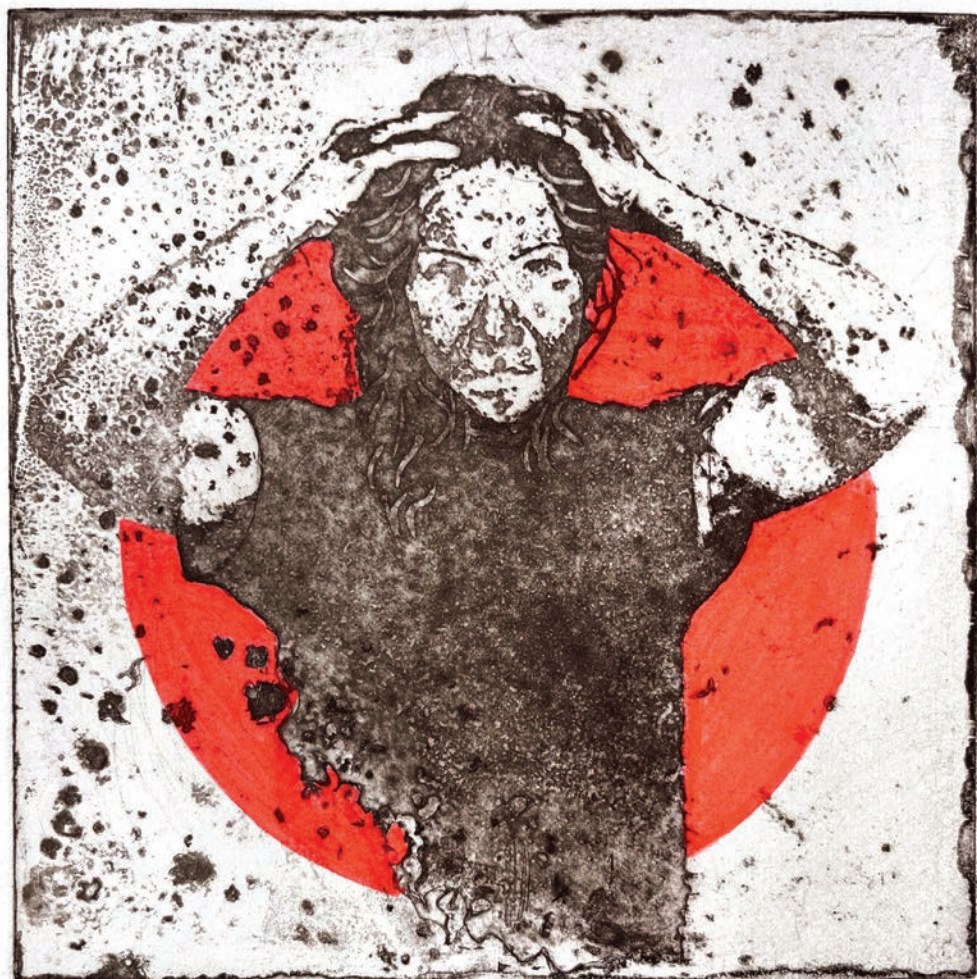
Piotr Mastalerz, *Rozdział II*
olej na płótnie, 100 x 100 cm, 2021

Agata D. Mazuś, *Dzikie konie*
akryl na płótnie, 102 x 82 cm, 2002

Magdalena Melissourgakis-Wozniak, *Φιμωση, Kneblowanie Tłumienie*
mozaika z naturalnego marmuru, 50 x 65 cm, 2023

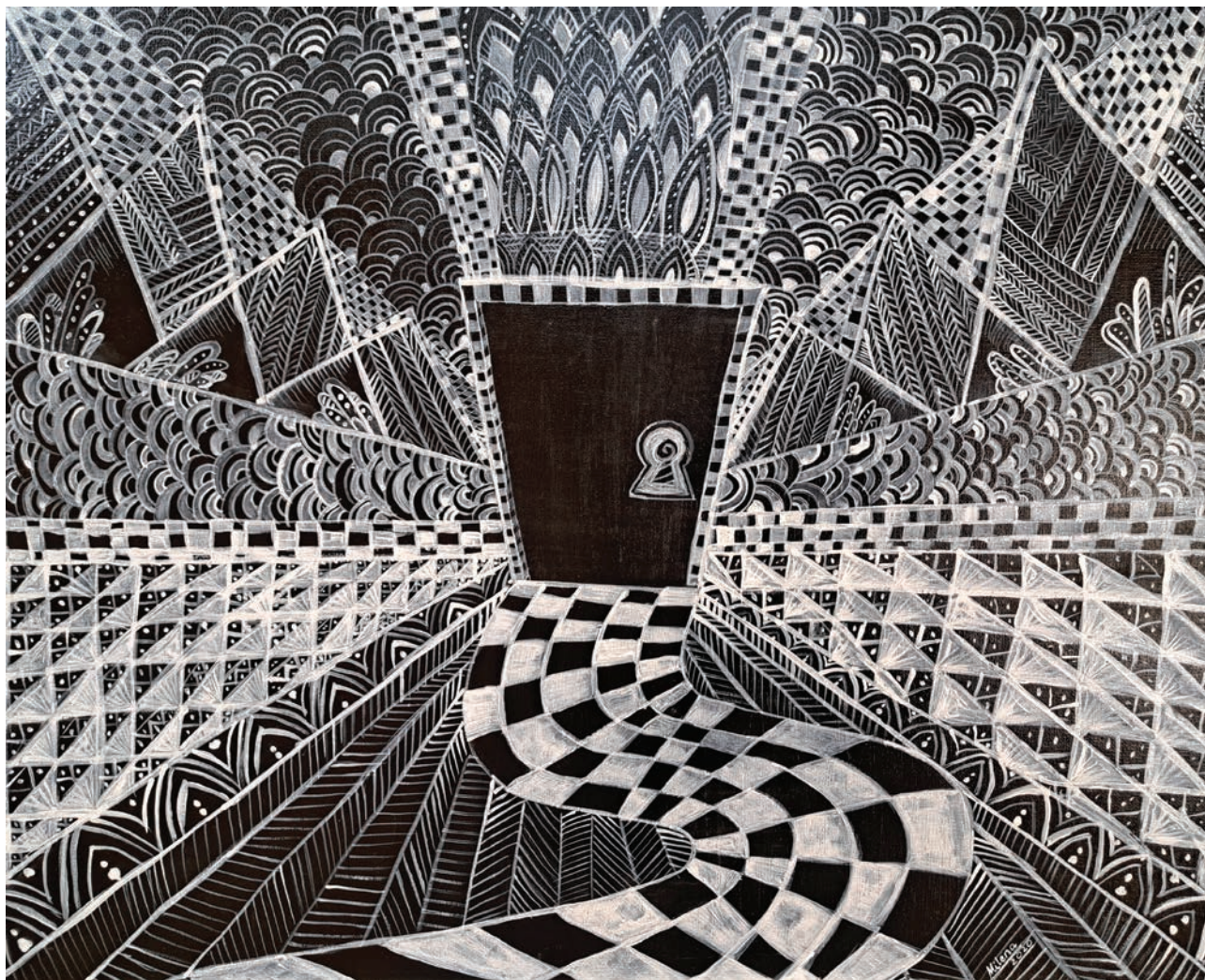

Oil makeup - frames 3 aquatint / etching / stencil 2/4 2024 Marta Miaskowska

Marta Miaskowska, *Oil makeup – frames 3*
aquatint, etching, stencil, 20 x 20 cm, 2024

Jutta Michels, *Mohnfeld*
akryl na płótnie, 60 x 80 cm, 2022

Milena Michnowicz, *Znajdź własną drogę*
akryl na płótnie, 60 x 50 cm, 2020

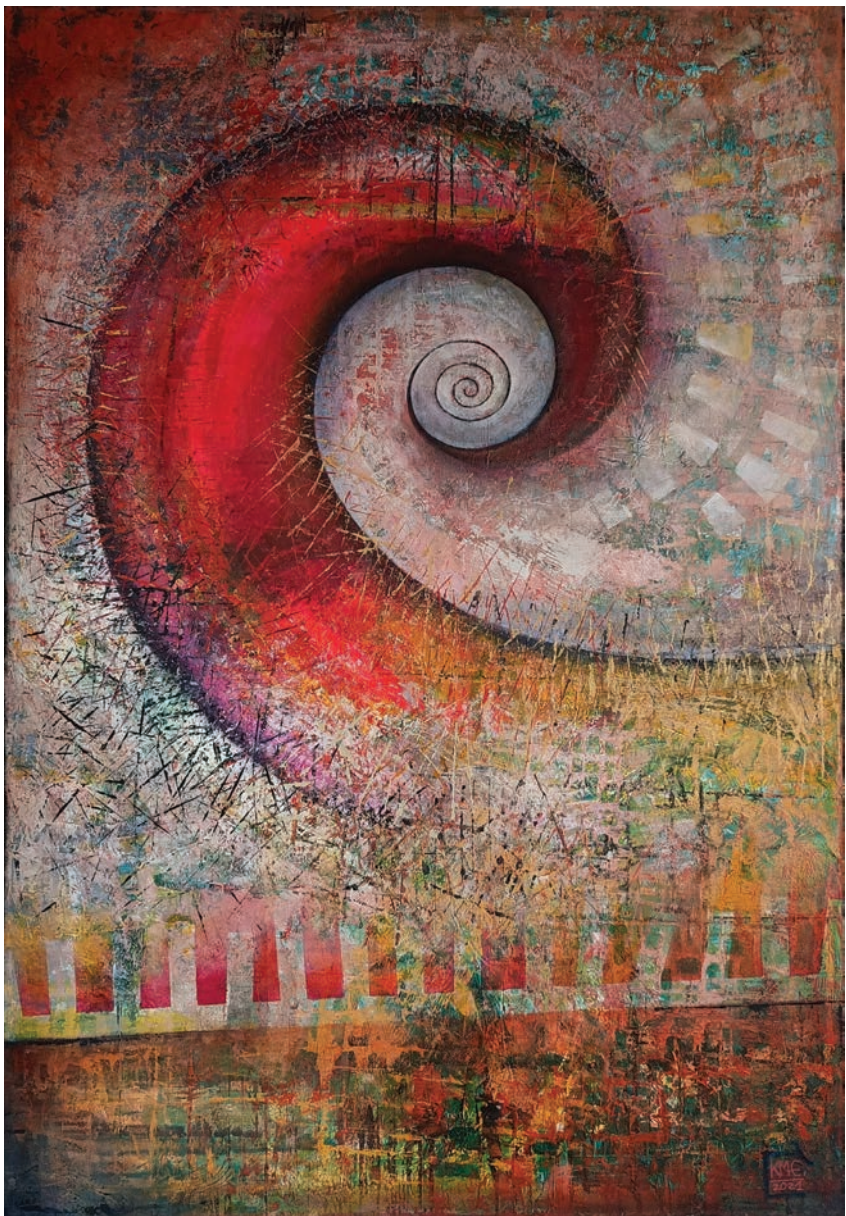
Anna Mielniczyk, *Spektrum czerwieni*
pigmenty w mediach olejnych na płótnie, 60 x 80 cm, 2024

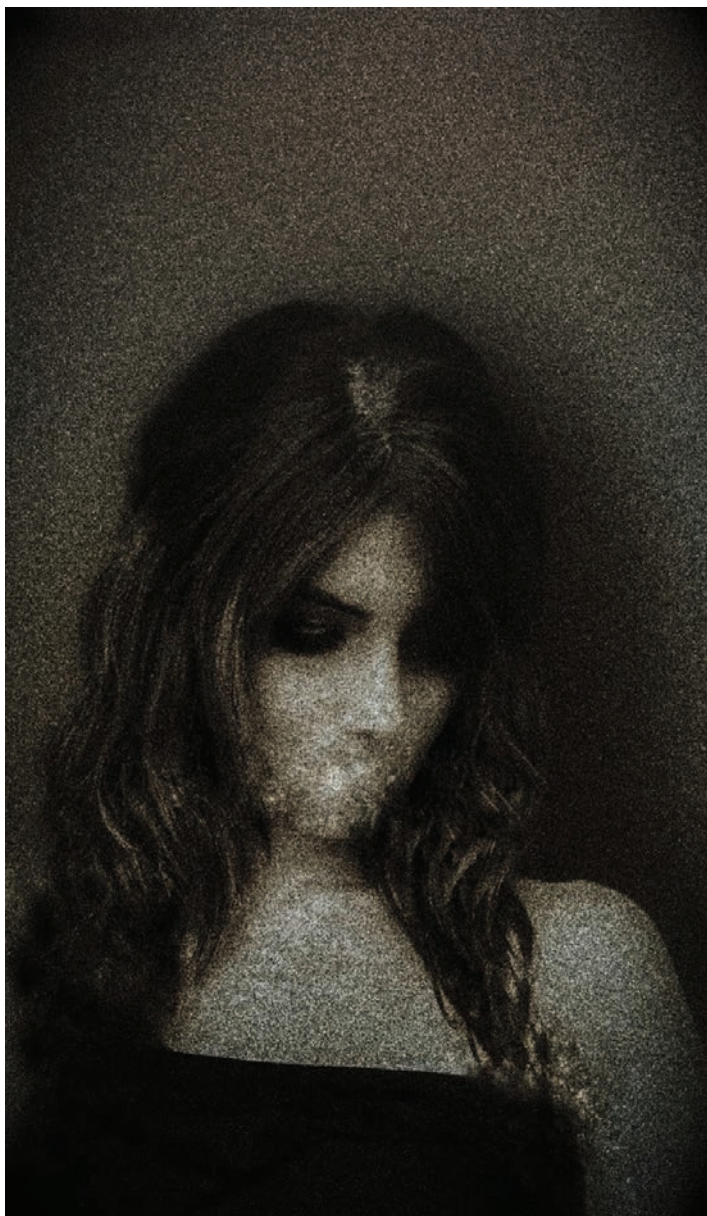
Anna Młyniec, *08 Unnamed*
akryl na płótnie, 50 x 70 cm, 2020

Bożena Mozolewska, *W zielonej pościeli*
olej na płótnie, 100 x 80 cm, 2021-2024

Katarzyna Mrzygłód-Czyż, *Fala*
akryl na płótnie, 80 x 120 cm, 2021

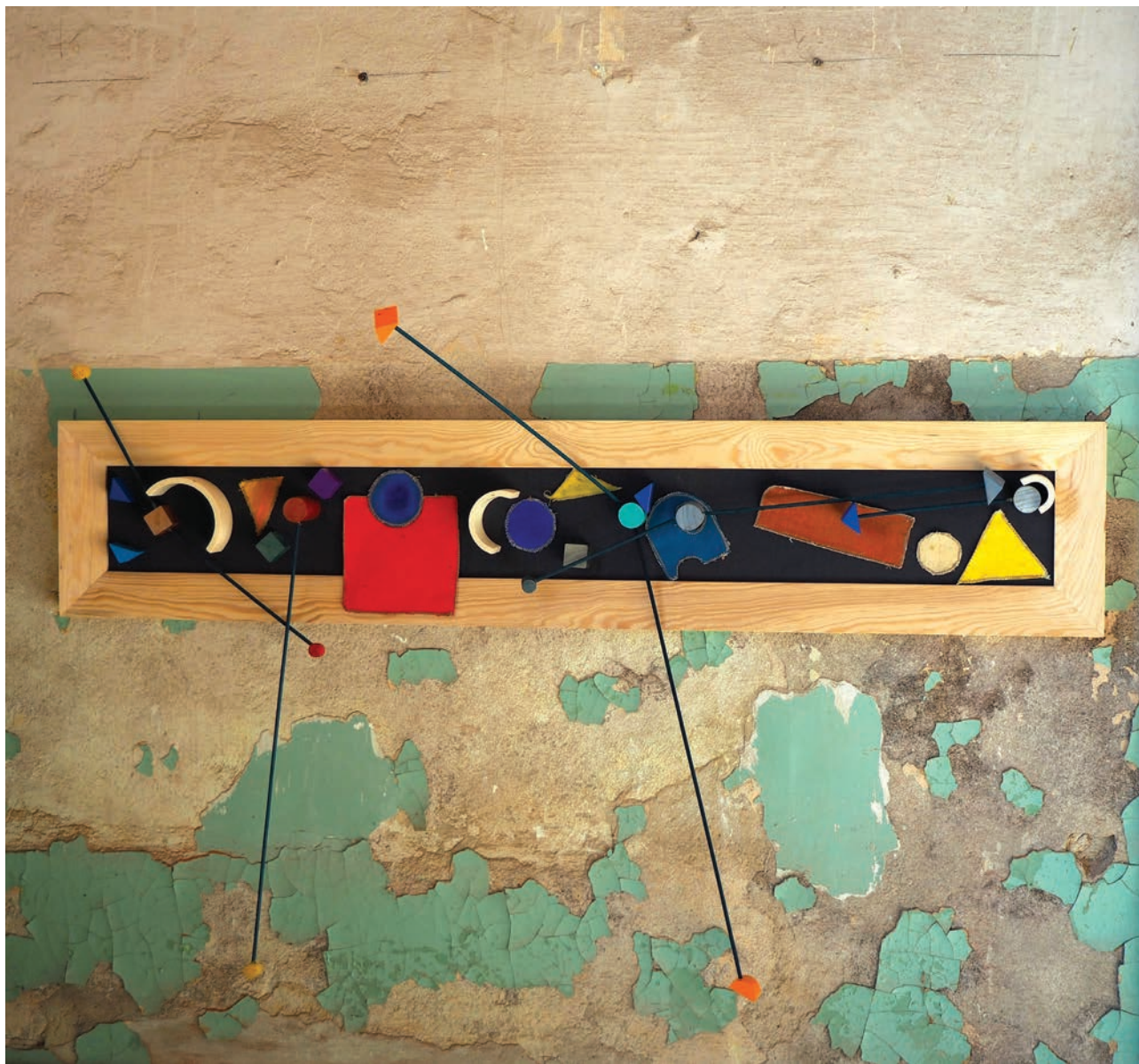
Agnieszka Muszyńska, *Ona jest siłą*
fotografia cyfrowa, 50 x 70 cm, 2022

Monika Najmowicz, *Ogień przemiany...*
tech. własna, 80 x 100 cm, 2022

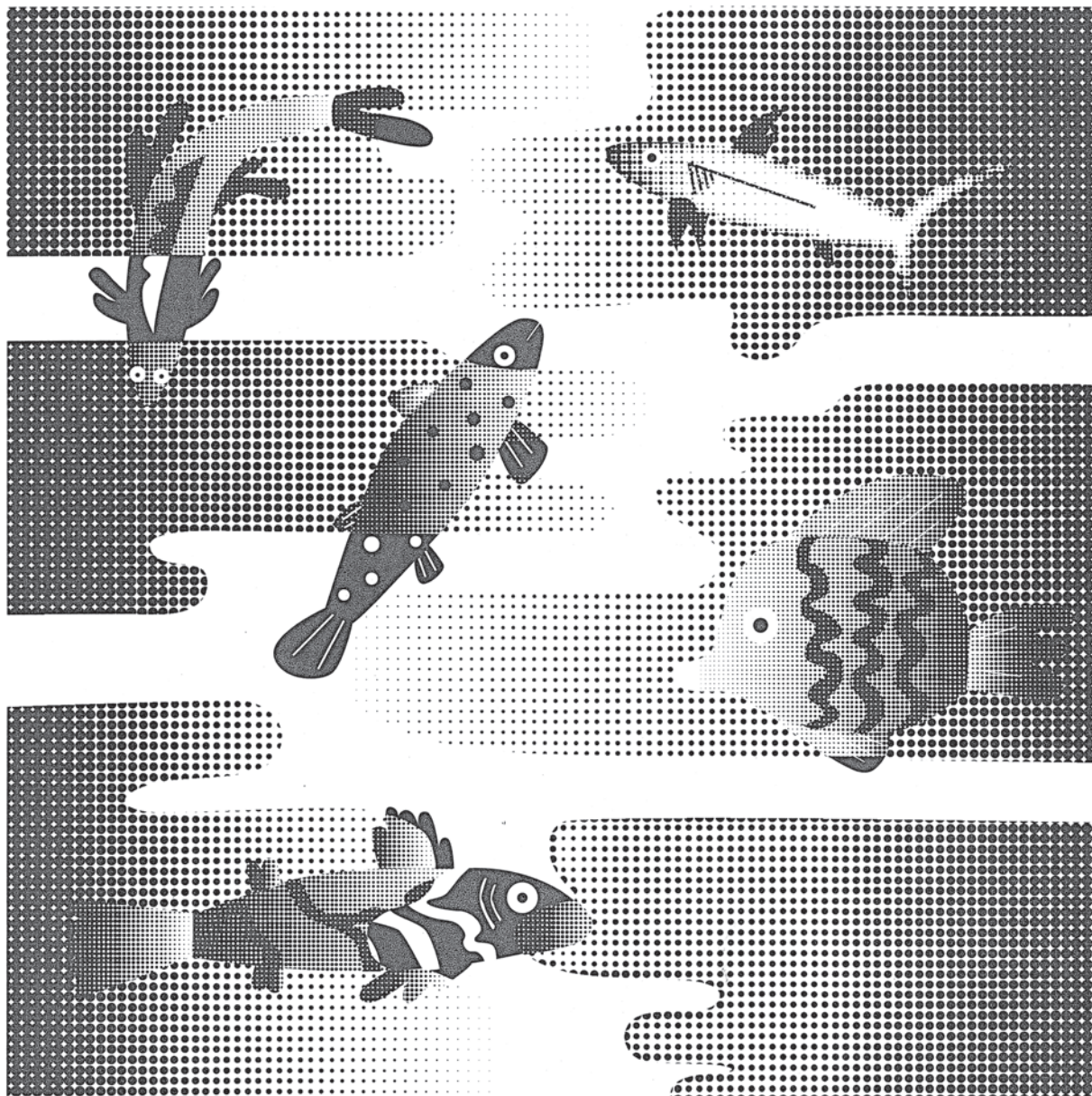
Ivana Nasteski, *Green Nature*
akwarela, 37 x 27 cm, 2023

Marc Ney (Konrad Kuźniewski), *Avantgarde Asamblage III*
tech. mieszana, asamblaż, tech. malarskie, drewno, metal, 119 x 25 cm, 2024

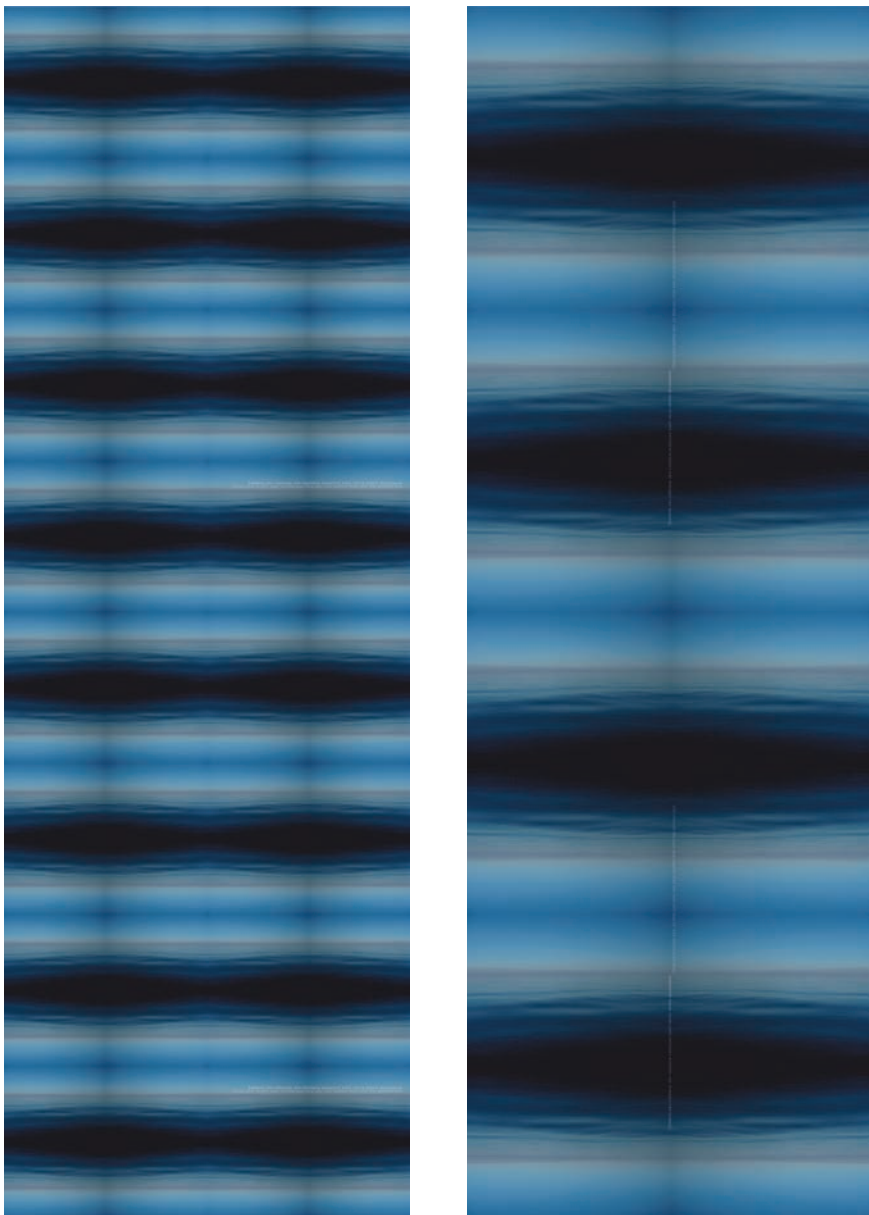
Dana Owczarek, *Moja przystań*
kolaż, art quilt, 130 x 111 cm, 2023

Michalina Owsiana, *Gupiki*
grafika, serigrafia, 50 x 50 cm, 2024

Aleksandra Ozimek, *Shamanik punk*
fotografia, druk tekstylny, 160 x 300 cm, 2024

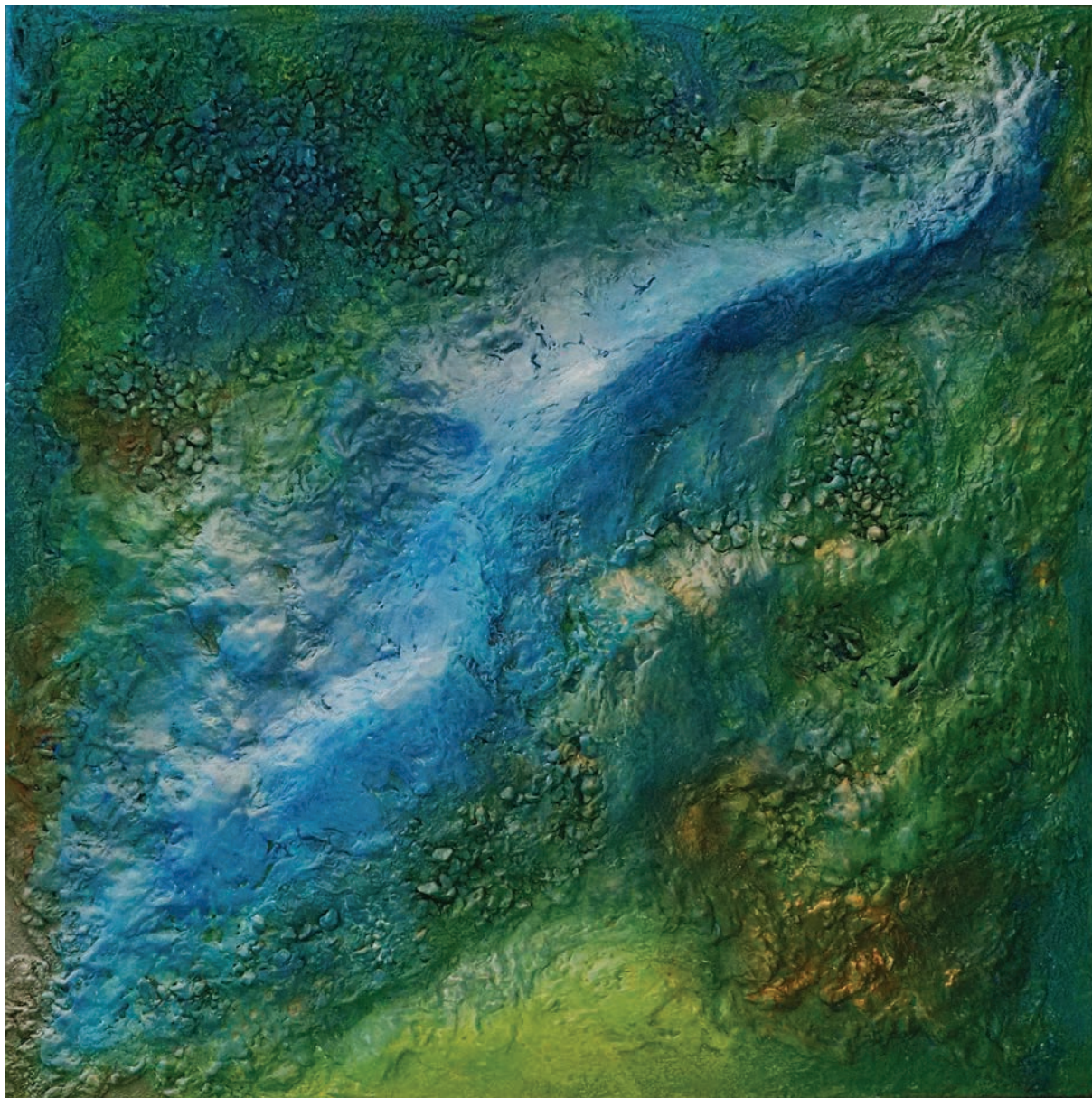
Agata Petechaty, *Zamknij oko cielesne 1 / Close Your Bodily Eye 1*, *Zamknij oko cielesne 2 / Close Your Bodily Eye 2*, 250-lecie urodzin Caspara Davida Friedricha, fotografia, druk na tkaninie, 70 x 210 cm x 2, 2024

Tomasz Perlicjan, *Krew jest wszędzie*
akryl na płótnie, 80 x 120 cm, 2022

Magdalena Piwko-Chudzik, *Zimowy dąb*
linoryt, 100 x 70 cm, 2023

Monika K. Plewka, *Zapis podróży 1*
tech. własna, mixed media, 50 x 50 cm, 2024

Janina Plezia, *Maki*
olej na płótnie, 80 x 60 cm, 1978

Filip Podgórny, *Bestia*
fotografia, druk na tekstyliach, 160 x 240 cm, 2024

Dorota Popowicz-Majewska, *Wiatr od morza – Ustka*
tech. mieszana, akryl, kolaż, masa szpachlowa, 70 x 60 cm, 2023

Alexandra Prajer, *Automne à Séoul*
akryl na płótnie, 80 x 80 cm, 2023

Karolina Puchalska, *Ujście*
olej na płótnie, 30 x 30 cm, 2024

Iwona Rafałowska, *Breath 17*
ceramika, wypał elektryczny, 30 x 28 cm, 2023

Soula Rasidaki (Σουλα Ρασιδακη), *Tris charites*
mozajka z marmuru, 60 x 45 cm, 2023

Monika Ratajczak, *Wspomnienie*
akryl na płótnie, 70 x 70 cm, 2022

Antoni Rut, *Labirynty przestrzeni IX*
foto-grafika, 100 x 70 cm, 2018

Anna Rutyna-Oblej, *Peregrynacje VII*
akryl na płótnie, 60 x 100 cm, 2024

Olena Sarzhenko, *Portret Adama*
pastel, 33 x 20 cm, 2022

Wiesława Siejka, *Zielona impresja*
olej na płótnie, 60 x 81 cm, 2012

Jerzy Sikuciński, *Stworzył nas wszechświat*
akryl na płótnie, 100 x 70 cm, 2023

Paweł Skalski, K2/02/2024
akryl na płótnie, 100 x 170, 2024

Cezary Skrzypczak, *Patrzę*
fotografia cyfrowa, 53 x 73 cm, 2022

Natalia Sroka, *Zarra* z cyklu *El Pueblo*
akryl na płótnie, 80 x 65 cm, 2022

Josephine Steinfurth, *Schnitzel&Nuggets*
mixed media, 70 x 100 cm, 2023

Bernadeta Sudnikowicz, *Splątanie*
akryl na płótnie, dyptyk, 160 x 100 cm, 2023

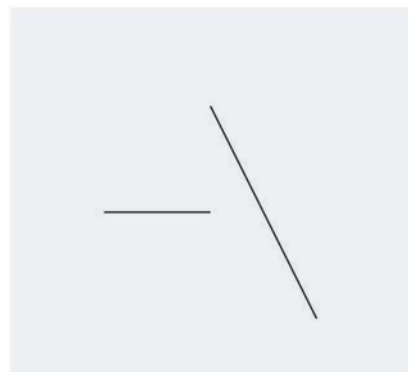
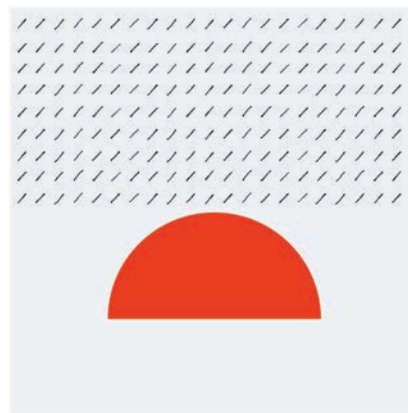
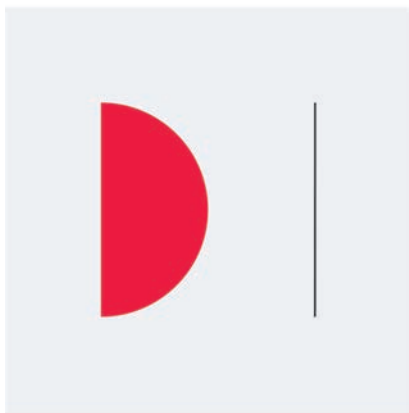
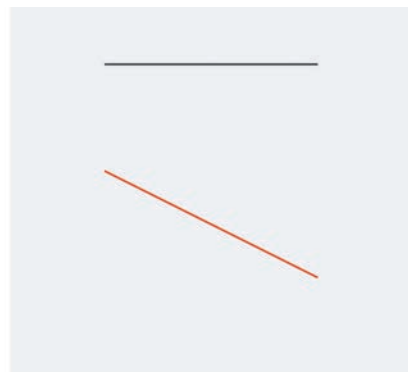
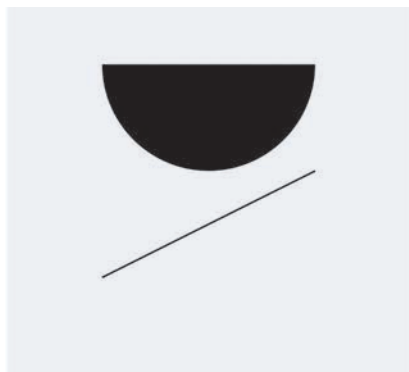
Edward Szatkowski, *Myśliciel*
rzeźba w drewnie, 50 x 170 x 40 cm, 2023

Paweł Szatkowski, *Przyjaciel*
rzeźba w drewnie, 50 x 40 x 45 cm, 2020

Anna Szczecińska, *Ogród II*
akryl na płótnie, 100 x 60 cm, 2023

Anna Szumigaj-Badziak, Cykl *Układ przestrzeń C-C-R*
serigrafia, rysunek, 9 x 9 cm x 6, 2021

Natalia Szynal, *Wiechlinowice*
akwarela, olej na płótnie, 190x 120 cm, 2021

Violetta Tarka, *Metamorfoza na Wałach Chrobrego*
akryl na płótnie, 80 x 60 cm, 2023

Tomasz Trembicki, *Stworzenie Ziemi*
tech. własna, 100 x 180 cm, 2022

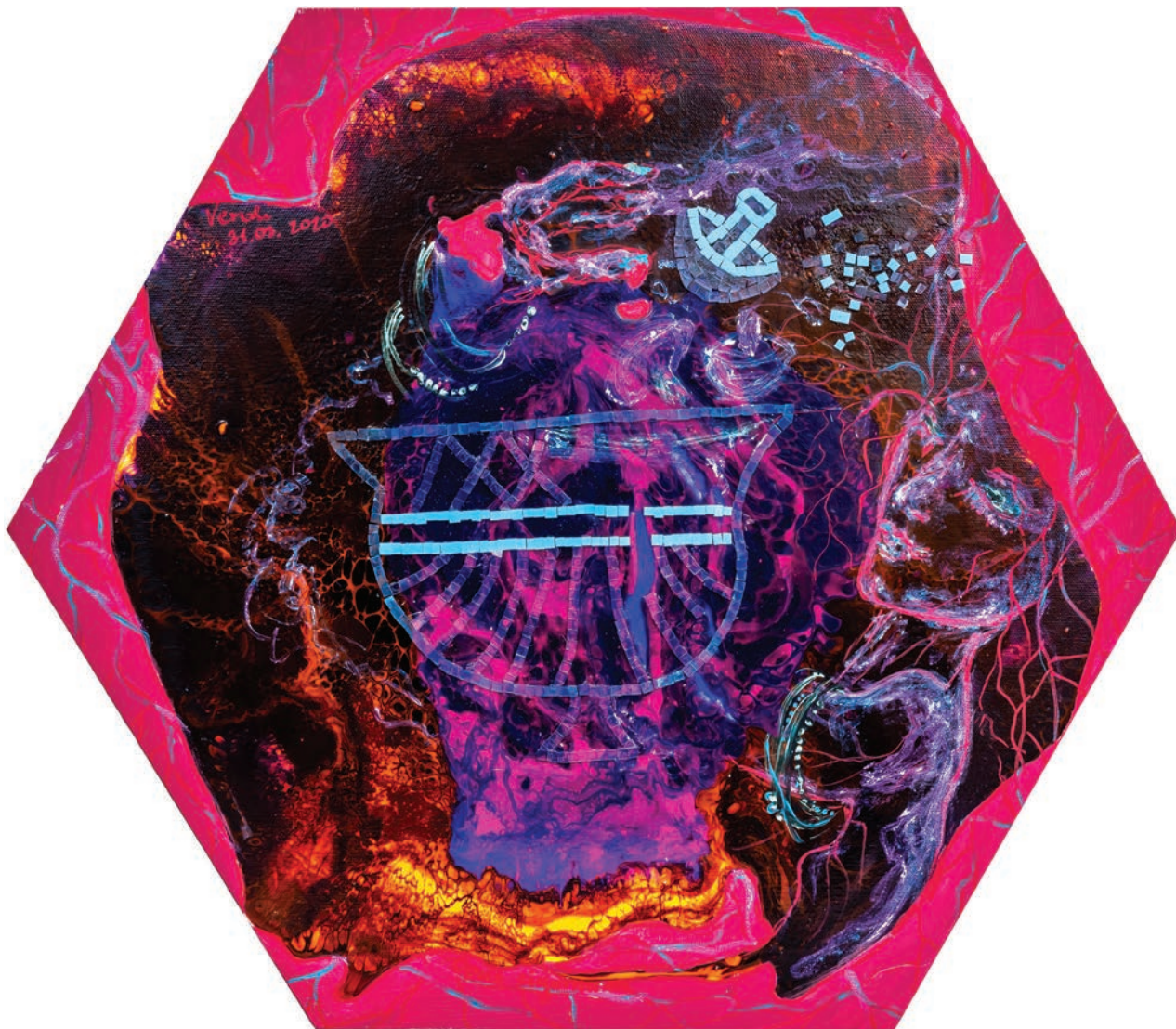
Aurelia Tymińska, *Upadek*
akryl na płótnie, 100 x 100, 2023

Agata Urbańska-Krasowska, *Ród i jego pierwotna siła*
rzeźba, ceramika szklwiona, marmur, 24 x 28 x 37 cm, 2024

Katarzyna Utecht, *Radość*
tech. własna, 30 x 40 cm, 2023

Maggie Veroli, *Kolekcja Magica, M2 -Puszka Pandory*
olej, akryl, mozaika na płótnie, 60 x 50 cm, 2020

Tomasz Weiss, Kwiaty
olej na płótnie, szpachla, 50 x 70 cm, 2024

Magdalena Wesółowska, *W głębinach No. 4*
olej na płótnie, 90 x 130 cm, 2024

Magdalena Włodarczyk, Krywań o zachodzie słońca 2
olej na płótnie, 60 x 80 cm, 2023

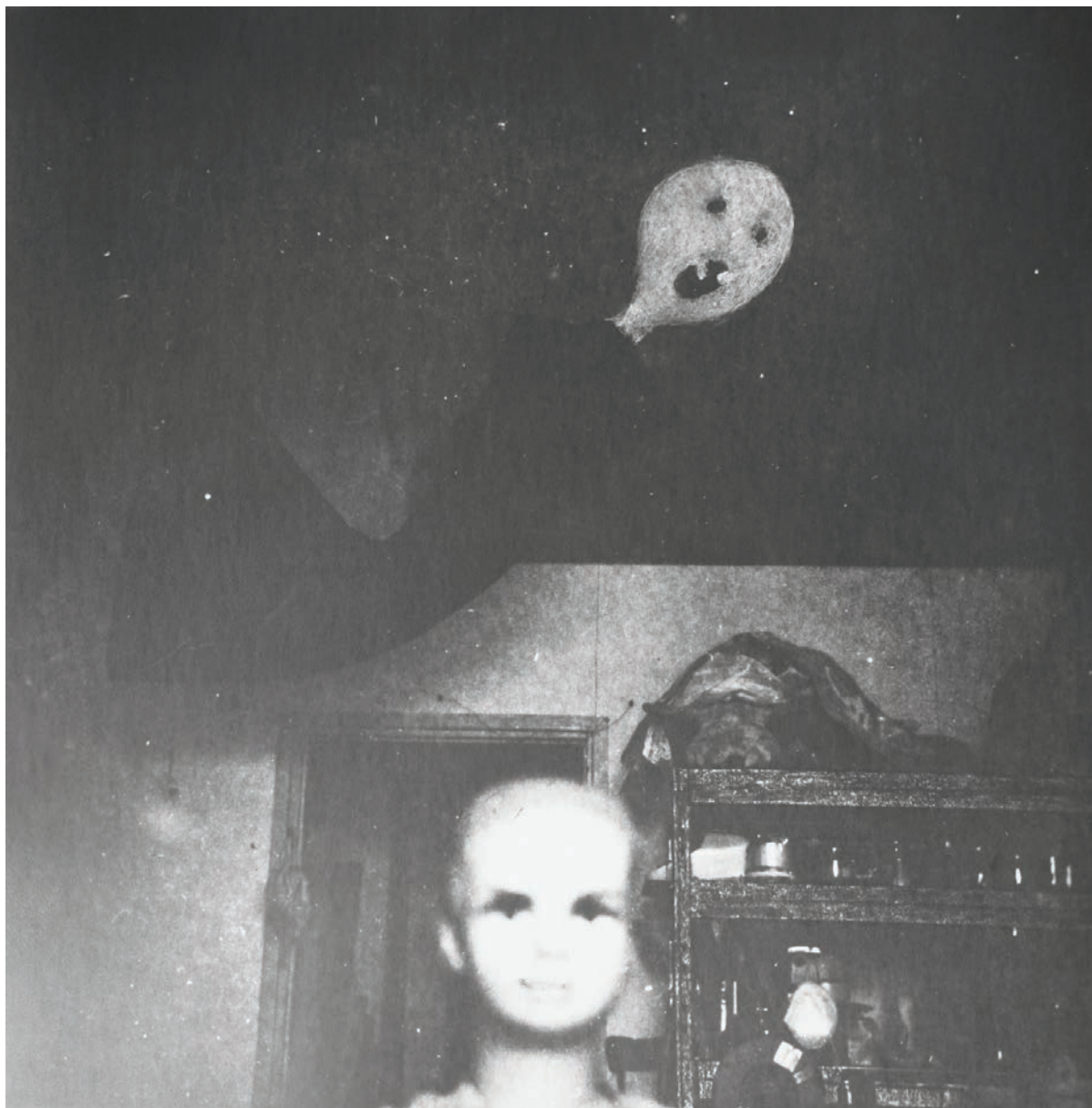
Wiesław Wojciechowski, *Nocny tramwaj*
olej na płótnie, 60 x 60, cm, 2024

Agnieszka Wójtowicz, *Anonimowi VII*
akryl, olej na płótnie, 100 x 100 cm, 2021

Łukasz Wojtanowski, *Wizyta ciotki Perazji* z cyklu *ilustracje do opowiadań Brunona Schulza*
akryl na tekturze, 38 x 29 cm, 2011

Szymon Wojtanowski, *Demoniczny opiekun II*
odbitka fotograficzna, retusz, 12 x 12 cm, 2024

Izabela Wolska, *Wspomnienia I*
akryl na płótnie, 100 x 100 cm, 2023

Krzysztof Woźny, *MRNa*
olej na płótnie, 80 x 100 cm, 2024

Małgorzata Wróbel-Kruczenkow, *Autoportret*, z cyklu *Obrazy istnienia*
olej na płótnie, 100 x 120 cm, 2015

Dorota Zaremba, *Fala*
olej na płótnie, mazak, 150 x 250 cm, 2023

Andrzej Ziemkowski, *Zagubione abakany*
fotografia, symetriada, 150 cm, 2013-2024

Katarzyna Zimna, *Po rosole i*
linoryt i kolagraf na starym obrusie, 144 x 85 cm, 2022

Katarzyna Żabińska-Sikorska, *Dyfuzja*
tech. własna, tkanina artystyczna, 80 x 130 cm, 2023

Sylwester Żarczynski, *Widok z okna Doelstraat*
olej na płótnie, 100 x 80 cm, 2013

UCZESTNICY
II Międzynarodowego
Przeglądu Sztuki
Pałac Siemczyno 2024

Aleksandra Adamczak

Tymon Adamczak

Sylwia Aftyka-Łoda

Romualda Anioł-Łubas

Robert Bartel

Robert Berlin

Jacek Bernaś

Iwona Bis

Elżbieta Bogusławska

Małgorzata Buca

Romana Cegielna-Szczuraszek

Krzysztof Cepa

Rafał Charusta

Agnieszka Chmura-Wieczorek

Krzysztof Cierpisz

Anna Drońska

Olha Duda

Marzena Fiszczyk

Andrzej Foder

Ljupka Gałazka-Vasilev

Kamila Gruszecka

Jacek Gruszecki

Paweł Gumieła

Joanna Hajduk

Marek Haładuda

Aleksandra Hanaj-Podgórska

Sigrid Henschel

Andrzej Hoffman

Joanna Hrk

Mariusz Iljasiuk

Maciej Jabłoński

Anna Jarosz

Stanisława Jasiczek

Alicja Jeziorecka

Marzena Jurek

Jacek Juriewicz

Barbara Kaczorowska

Dorota Iwona Kamińska

Raul Kargul

Agnieszka Cecylia Kaząta

Nicola Kiraga

Florian Kohut

Monika Kolosz	Monika Najmowicz	Bernadeta Sudnikowicz
Maja Kowalczyk	Ivana Nasteski	Edward Szatkowski
Ewa Kozłowska	Marc Ney	Paweł Szatkowski
Damian Kozłowski	(Konrad Kuźniewski)	Anna Szczecińska
Magdalena Król	Dana Owczarek	Anna Szumigaj-Badziak
Katarzyna Krysa	Michalina Owsiana	Natalia Szynal
Violetta Książkiewicz	Aleksandra Ozimek	Violetta Tarka
Janusz Kucharski	Agata Pełechaty	Tomasz Trembicki
Danuta Kuciak	Tomasz Perlicjan	Aurelia Tymińska
Małgorzata Kuśmierczyk	Magdalena Piwko-Chudzik	Agata Urbańska-Krasowska
Aneta Kuś-Żurek	Monika K. Plewka	Katarzyna Utecht
Marlena Lenart	Janina Plezia	Maggie Veroli
Adrian Lewkowicz	Filip Pogórny	(Magdalena Czechowska)
Dominika Łowkajtis	Dorota Popowicz-Majewska	Tomasz Weiss
Magdalena Melissourgakis-Wozniak	Alexandra Prajer	Magdalena Wesołowska
Carla Malec	Karolina Puchalska	Magdalena Włodarczyk
Gina Malinowski	Iwona Rafałowska	Wiesław Wojciechowski
Katarzyna C. Marciniak	Soula Rasidaki	Łukasz Wojtanowski
Piotr Mastalerz	Monika Ratajczak	Szymon Wojtanowski
Agata D. Mazuś	Antoni Rut	Agnieszka Wójtowicz
Marta Miaskowska	Anna Rutyna-Oblej	Izabela Wolska
Jutta Michels	Olena Sarzhenko	Krzysztof Woźny
Milena Michnowicz	Wiesława Siejka	Małgorzata Wróbel-Kruczenkow
Anna Mielniczyk	Jerzy Sikuciński	Dorota Zaremba
Anna Młyniec	Paweł Skalski	Andrzej Ziemkowski
Bożena Mozolewska	Cezary Skrzypczak	Katarzyna Zimna
Katarzyna Mrzygłód-Czyż	Natalia Sroka	Katarzyna Żabińska-Sikorska
Agnieszka Muszyńska	Josephine Steinfurth	Sylwester Żarczyński

Od gór Po morze

I Międzynarodowy Przegląd Sztuki
Pałac Siemczyno 2023

Copyright © 2024 by Stowarzyszenie Stacja Kultura

Kuratorka wystawy

Jolanta Gramczyńska

Wstęp

Jolanta Gramczyńska

Tłumaczenie angielskie i niemieckie

Philipp Malinowski

Redaktor katalogu

Gina Malinowski

Projekt fotokład i przygotowanie do druku

RED Monika Brankiewicz

Zdjęcia

Rafał Charusta, Krzysztof Cierpisz, Jolanta Gramczyńska, Dariusz Swosinski

Organizator i wydawca

Stowarzyszenie Stacja Kultura

stacja-kultura.pl

ISBN 978-83-968068-0-2

Muzeum Ziemi Pomorskiej
Pałac Siemczyno 2024

